



Številka: 007-118/2021

Ljubljana, 21. 3. 2022

EVA: 2020-2550-0096

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega, tretjega in šestega odstavka 17. člena, šestega odstavka 20. člena in za izvajanje 24. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg, 84/18 – ZIURKOE in 158/20) je Vlada Republike Slovenije na seji dne sprejela:

SKLEP

Vlada Republike Slovenije izdaja Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Mag. Janja Garvas Hočevar
v. d. GENERALNEGA SEKRETARJA

Prejmejo:

- ministrstva in vladne službe

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

/

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- mag. Andrej VIZJAK, minister
- dr. Metka GORIŠEK, državna sekretarka
- mag. Katja BUDA, namestnica generalnega direktorja Direktorata za okolje
- mag. Nataša ŽITKO ŠTEMBERGER, vodja Sektorja za okolje
- Tone KVASIČ

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

/

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

/		
5. Kratek povzetek gradiva:		
<p>Veljavna Uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št 31/07, 70/08, 61/09 in 50/13; v nadaljevanju: uredba) določa ukrepe in postopke za preprečevanje ali zmanjševanje onesnaženosti zraka iz naprav, ukrepe v zvezi z varovanjem zdravja ljudi v okolici naprav, ki kot nepremični viri onesnaževanja zaradi svojega obratovanja povzročajo onesnaževanje zunanjega zraka, ter ukrepe v zvezi z zagotavljanjem varstva ljudi in okolja pred škodljivimi učinki onesnaževanja zunanjega zraka zaradi emisije snovi v zrak iz teh naprav.</p> <p>S spremembo uredbe smo določili ukrepe in postopke za preprečevanje ali zmanjševanje onesnaženosti zraka z vonjem. Za nekatere dejavnosti so predpisane tudi mejne koncentracije vonja ter drugi ukrepi za njegovo zmanjševanje.</p>		
6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR: (Samo če izberete DA pod točko 6.a.)		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
/				
II. Finančne posledice za državni proračun				
/				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
/				

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:	
/	
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:	
/	
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR: (Samo če izberete NE pod točko 6.a.) Kratka obrazložitev: /	
8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:	
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:	
- pristojnosti občin,	NE
- delovanje občin,	NE
- financiranje občin.	NE
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:	
- Skupnosti občin Slovenije SOS: NE	
- Združenju občin Slovenije ZOS: NE	
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE	
Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:	
/	
Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani.	
/	
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA
(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.)	
Datum objave: 12.5.2021	
V razpravo so bili vključeni:	
/	
Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev:	
- MEIS d.o.o.,	
- EKINS d.o.o.,	
- Studio okolje d.o.o.,	
- Nacionalni laboratorij za zdravje okolje in hrano,	
- Gospodarska zbornica Slovenije,	
- Agencija RS za okolje,	
- pet fizičnih oseb.	
Upoštevani so bili:	
- večinoma,	
Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani:	
a.) Metodologija merjenja oz. odvzema vzorca vonjav ne predvideva polurnega odvzema vzorca. Sama izvedba vzorčenja ne more biti izvedena v 30 minutah. Potrebno je drugačna definicija časovnega obdobja vzorca, ki bo omogočala vzorčenje in meritve skladno z EN 17325 oz. z ustrežno metodo merjenja.	
b.) Skladno s 5. členom Pravilnika je med izvedbo monitoringa potrebno ocenjevati tudi oceno razpršene in ubežne emisije snovi v zrak. Uredba ne določa mejnih vrednosti emisije razpršenih/ubežnih emisij. Prav tako ne določa razmerje razpršenih/ubežnih emisij v primerjavi z zajetimi emisijami v odvodniku. Urejenost uredbe vodi v neustrezno urejeno odsesavanje naprav.	

Namesto da se bodo odpadni plini aktivno odsesavali in vodili v okolje skozi definiran izpust se ne bodo zajemali in spuščali v okolico (neочиščeno) kot razpršena emisija, ki skladno z uredbo ni omejena.

- c.) Predlagam, da se v 3. člen dodajo pravila za naprave, za katere so v veljavi zaključki BAT, in sicer, da se doda 9. odstavek z naslednjo vsebino: »Za emisijo snovi v zrak iz posamezne vrste naprav iz preglednice priloge 4 za katero poseben predpis ureja mejne vrednosti emisije snovi v zrak in za katere so že v veljavi zaključki BAT se upoštevajo samo snovi iz posebnega predpisa in iz zaključkov BAT ter njihove mejne vrednosti.«.
- d.) Stališče izvajalcev/konzorcija za izdelavo »Strokovnih podlag za vzpostavitev sistema za obvladovanje obremenjenosti zunanega zraka z neprijetnim vonjem« je, da zgolj pripomb na sedanji predlog predpisa, v delu glede reševanja problematike motečih vonjev ne moremo podati, zato predlagamo oblikovanje uredbe, ki bo: urejala področje obremenjenosti zunanega zraka z vonjem z uvedbo imisijskih mejnih vrednosti, ki upoštevajo mejne ravni koncentracij vonja v zraku, raven ofenzivnosti vonja in dovoljena preseganja; ugotavljala obremenjenost zunanega zraka z vonjem glede na območja različnih stopenj varstva pred vonjem, ki jih določa podatek o namenski rabi prostora; upoštevala, ali onesnaženost zraka z vonjem povzroča obstoječa ali nova naprava; upoštevala uveljavljene načine določanja ocenjevanja obremenitev zraka z neprijetnimi vonji (olfaktometrija, disperzijski modeli). Predlagamo, da se sedanji predlog vrne v strokovno obravnavo in vsebinsko ponovno preuči.
- e.) »Zagotoviti čim manjšo emisijo« je relati ven pojem, zato bi bilo bolje vseeno uvesti nove mejne vrednosti ali pa dopustiti možnost uporabiti tuje ali pa vsaj tiste iz BAT zaključkov. S tem bi zagotovili, da bi se te snovi v odpadnih plinih tudi dejansko ugotavljale, kar sedaj ni eksplicitno predpisano.

Razlogi za neupoštevanje pripomb:

- a.) V 28. točki 2. člena uredbe je določeno, kaj je koncentracija vonja in kako jo merimo. Vrednotenje emisije snovi je predpisano v 32. členu uredbe. V prvi točki prvega odstavka tega člena je določeno, da se vrednotenje lahko izvede s preračunom polurnih povprečnih vrednosti ali pa tudi glede na koncentracijo vonja. Menimo, da je z uredbo predvideno izvajanje obratovalnega monitoringa ustrezno.
- b.) Poglavje VII uredbe, torej členi od 33. do 36.a urejajo preprečevanje razpršenih emisij. V petem in šestem odstavku 31. člena pa so navedene metodologije ocenjevanja razpršene emisije. Razpršena emisija je skladno s 25. točko 2. člena vključena v največji masni pretok naprave. Glede na to, da vrednost največjega masnega pretoka vpliva na obveznost izvajanja monitoringa kakovosti zunanega zraka menimo, da uredba učinkovito preprečuje morebitne namere upravljavcev naprav, da bi se emisije snovi namesto skozi odvodnike, odvajale v okolje razpršeno.
- c.) Zaključki o BAT ne vključujejo vseh snovi, katerih emisije je za namen zagotavljanja zdravja ljudi in varovanja okolja treba normativno urediti, zato predloga ni mogoče sprejeti.
- d.) Pripomba ni sprejeta. Veljavna Uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št 31/07, 70/08, 61/09 in 50/13; v nadaljevanju: uredba) določa ukrepe in postopke za preprečevanje ali zmanjševanje onesnaženosti zraka iz naprav, ukrepe v zvezi z varovanjem zdravja ljudi v okolici naprav, ki kot nepremični viri onesnaževanja zaradi svojega obratovanja povzročajo onesnaževanje zunanega zraka, ter ukrepe v zvezi z zagotavljanjem varstva ljudi in okolja pred škodljivimi učinki onesnaževanja zunanega zraka zaradi emisije snovi v zrak iz teh naprav.
S spremembo uredbe smo določili ukrepe in postopke za preprečevanje ali zmanjševanje onesnaženosti zraka z vonjem. Za nekatere dejavnosti so predpisane tudi mejne koncentracije vonja, izmerjene z dinamično olfaktometrijo v skladu s standardom SIST EN 13725 ali drugim enakovrednim evropskim ali mednarodno priznanim standardom.
- e.) Zagotavljanje čim manjše emisije obstojnih snovi se izvaja z uporabo razpoložljivih tehnik. Zaključki o BAT pa so se pred predlagano spremembo predmetne Uredbe in se bodo tudi v naprej uporabljali za določanje pogojev obratovanja naprav, ki morajo pridobiti tako imenovano integralno (IED) okoljevarstveno dovoljenje.

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o

DA

normativni dejavnosti:	
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	NE
dr. Metka Gorišek državna sekretarka	

Na podlagi drugega, tretjega in šestega odstavka 17. člena, šestega odstavka 20. člena in za izvajanje 24. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg, 84/18 – ZIURKOE in 158/20) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o spremembah in dopolnitvah Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov
onesnaževanja

1. člen

V Uredbi o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08, 61/09 in 50/13) se v 1. členu besedilo »Direktivo Sveta 84/360/EGS z dne 28. junija 1984 o boju proti onesnaževanju zraka iz industrijskih obratov (UL L št. 188 z dne 16. 7. 1984, str. 20), zadnjič spremenjeno z Direktivo Sveta z dne 23. decembra 1991 o standardiziranju in racionaliziranju poročil o izvajanju določenih direktiv, ki se nanašajo na okolje (UL L št. 377 z dne 31. 12. 1991, str. 48)«, nadomesti z besedilom »Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja (prenovitev)) (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17), zadnjič popravljeno s Popravkom (UL L št. 158 z dne 19. 6. 2012, str. 25)«.

2. člen

V 2. členu se v 22. točki v šesti alineji beseda »vonjave« nadomesti z besedo »vonj«.

28. točka se spremeni tako, da se glasi:

»28. število enot vonja zaradi emisije snovi, ki povzroča vonj (v nadaljnjem besedilu: koncentracija vonja), je število evropskih enot vonja (ou_E) v enem kubičnem metru pri standardnih pogojih, izmerjeno z dinamično olfaktometrijo v skladu s standardom SIST EN 13725 ali drugim enakovrednim evropskim ali mednarodno priznanim standardom;«.

V 30. točki se beseda »vonjav« nadomesti z besedo »vonja«.

V 31. točki se v prvi alineji besedilo »mejno število enot vonja« nadomesti z besedilom »mejna koncentracija vonja«.

44. točka se spremeni tako, da se glasi:

»44. razpoložljiva tehnika je tista tehnika, katere stopnja razvoja ob upoštevanju stroškov in prednosti omogoča njeno uporabo v posamezni industrijski panogi pod ekonomsko in tehnično izvedljivimi pogoji;«.

V 46. točki se pika na koncu stavka nadomesti s podpičjem ter dodajo nove 47., 48. in 49. točka, ki se glasijo:

»47. kompostiranje (odprto ali zaprto) je kompostiranje v skladu s predpisom, ki ureja predelavo biološko razgradljivih odpadkov;

48. površina, kjer se dejansko izkoriščajo mineralne surovine, je odprta površina izkopa brez površin, na katerih se je že opustilo izkoriščanje mineralnih surovin ali so se izvedla sanacijska rudarska dela;

49. odpadki so odpadki v skladu s predpisi, ki urejajo odpadke.«.

3. člen

V 3. členu se za sedmim odstavkom doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se ukrepi za preprečevanje in zmanjševanje emisije snovi iz prvega do petega odstavka 33. člena te uredbe uporabljajo tudi za naprave, določene v prilogi 4 te uredbe, ki ne dosegajo spodnjega praga zmogljivosti iz drugega stolpca priloge 4 te uredbe.«.

4. člen

V 4. členu se v prvem odstavku v 1. točki črta besedilo »in srednjih«.

2. točka se spremeni tako, da se glasi:

»2. uporabi goriv v motorjih z notranjim zgorevanjem, če gre za tekoča ali plinasta goriva, ki so na trgu dosegljiva končnim uporabnikom, in ne gre za motorje iz predpisa, ki ureja emisijo snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev;«.

Drugi odstavek se črta.

Dosedanji tretji odstavek postane nov drugi odstavek.

5. člen

V 5. členu se v drugem odstavku v 4. točki za besedo »predpisana« črta vejica, besedo »in« pa nadomesti s podpičjem.

V 5. točki se pika na koncu stavka nadomesti s podpičjem in doda nova 6. točka, ki se glasi:

»6. v skladu z razpoložljivo tehniko je zagotovljeno tesnjenje delov naprave, zajemanje odpadnih plinov na izvoru in njihovo odvajanje skozi odvodnik z višino, določeno v skladu z zahtevami iz priloge 3, ki je sestavni del te uredbe. Višina odvodnika se ne ugotavlja, če je odvodnik biofilter.«.

6. člen

V 6. členu se v prvem odstavku v tretji alineji črta besedilo »ali za napravo, katere sestavni del je naprava iz 2. stolpca preglednice priloge 4 te uredbe,«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Okoljevarstveno dovoljenje je treba pridobiti tudi za obratovanje vseh naprav, ki se uvrščajo med naprave iz skupine 8 iz preglednice priloge 4 te uredbe, razen če na istem kraju obratujejo manj kakor 12 mesecev po njihovem prvem zagonu. Za naprave, ki se uvrščajo med naprave iz skupin 2.10 v stolpcu 2, 7.4, 7.5, 7.21, 7.24, 9.1, od 9.3 do 9.8 in od 9.11 do 9.33 iz preglednice v prilogi 4, je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če te naprave obratujejo zaradi izvajanja gospodarske dejavnosti ali jih upravlja oseba, ki opravlja s temi napravami gospodarsko dejavnost, ali če te naprave obratujejo v okviru obratovanja drugih naprav, v katerih se izvajajo gospodarske dejavnosti.«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Pod pogoji iz prvega odstavka tega člena je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje tudi za obstoječo napravo, kadar je njena rekonstrukcija vzrok, da se uvrsti med naprave, ki morajo v skladu s prvim odstavkom tega člena pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.«.

7. člen

V 7. členu se v drugem odstavku 13. točka spremeni tako, da se glasi:

»13. druge pogoje v zvezi z obratovanjem naprave, ki imajo vpliv na okolje zaradi emisije snovi.«.

Za dosedanjim devetim odstavkom se doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Ne glede na določbe posebnega predpisa iz petega odstavka 3. člena te uredbe ali 21. do 25. in 28. člena te uredbe ter priloge 10 te uredbe lahko ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju na predlog upravljavca določi tudi strožje mejne vrednosti emisij, kot so določene v 21. do 25. in 28. členu te uredbe in prilogi 10 te uredbe, če so strožje mejne vrednosti emisij navedene v programu obratovalnega monitoringa iz petega odstavka 19. člena te uredbe.«.

8. člen

V 9. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se vloga za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ne zavrne pri obstoječih napravah, na katerih se namerava izvesti sprememba, zaradi katere bi se emisije iz celotne naprave po spremembi zmanjšale, če se sprememba izvede za zmanjšanje emisij.«.

V tretjem in šestem odstavku se črta besedilo »in drugega«.

V sedmem odstavku se prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– dodatne ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje emisij v skladu s 33. do 36.a členom te uredbe;«.

V četrti alineji se črta besedilo »najboljših referenčnih«.

9. člen

V 10. členu se drugi odstavek črta.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane drugi odstavek, se besedilo »določbe prvega in drugega odstavka tega člena nadomesti z besedilom »prejšnji odstavek.«.

10. člen

V 11. členu se drugi odstavek črta.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane drugi odstavek, se besedilo »določbe prvega in drugega odstavka tega člena« nadomesti z besedilom »prejšnji odstavek«.

Dosedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

11. člen

V 19. členu se v prvem odstavku 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. so v napravi uporabljene razpoložljive tehnike za preprečevanje in zmanjševanje emisije snovi.«.

V petem odstavku se v 9. točki črta beseda »in«.

V 10. točki se pika na koncu stavka nadomesti z besedo »in« ter doda nova 11. točka, ki se glasi:

»11. mejnih vrednostih emisije snovi na posameznih izpustih.«.

12. člen

V 20. členu se v drugem odstavku v 1. točki črta beseda »ali«.

V 2. točki se pika na koncu stavka nadomesti z besedo »ali« in doda nova 3. točka, ki se glasi:

»3. olfaktometrično izmerjena koncentracija vonja presega mejno koncentracijo vonja.«.

13. člen

V 22. členu se šesti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(6) Če se anorganski delci, ki niso delci iz I., II. ali III. nevarnostne skupine anorganskih delcev, v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, uvrščajo med snovi s stavki o nevarnosti: H351, H361f, H361d ali H341, se za njihov mejni masni pretok in mejno koncentracijo uporabljajo vrednosti za mejni masni pretok in mejno koncentracijo delcev iz III. nevarnostne skupine anorganskih delcev.«.

14. člen

V 24. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(5) Če se organske spojine, ki niso snovi iz I. ali II. nevarnostne skupine organskih snovi, v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, uvrščajo med snovi s stavki o nevarnosti: H351, H361f, H361d, H341, H331, H330, H311, H301, H310, H300 ali snovi močnega vonja ali počasi razgradljive snovi in snovi, ki se kopičijo, se za njihov mejni masni pretok in mejno koncentracijo uporabljajo vrednosti za mejni masni pretok in mejno koncentracijo snovi iz I. nevarnostne skupine organskih snovi.«.

15. člen

V 25. členu se šesti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(6) Če se spojine, ki niso snovi iz I., II. ali III. nevarnostne skupine rakotvornih snovi, v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, uvrščajo med snovi s stavki o nevarnosti: H350, H350i, H360F, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df ali H340 se za njihov mejni masni pretok in mejno koncentracijo uporabljajo vrednosti za mejni masni pretok in mejno koncentracijo snovi iz I., II. ali III. nevarnostne skupine rakotvornih snovi, pri čemer se nevarnostna skupina rakotvornih snovi določi glede na podobnost učinkov teh spojin snovem iz I., II. ali III. nevarnostne skupine rakotvornih snovi.«.

16. člen

V 31. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(5) Razpršeno emisijo snovi iz naprave, katere oprema in instalacije so v pokritem prostoru stavbe, je treba oceniti na podlagi mednarodno priznanih metodologij, ki temeljijo na izračunih ali ocenah z uporabo emisijskih faktorjev ali masnih bilanc, kot so metode iz predpisov, ki urejajo o nacionalne zgornje meje emisij onesnaževal zunanjega zraka ali druge enakovredne in mednarodno priznane metode, kadar zagotavljajo natančnejše ocene.«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Razpršeno emisijo snovi iz naprave, ki je območje za pridobivanje mineralnih surovin, območje za obdelavo, predelavo, pretovarjanje ali skladiščenje mineralnih surovin ali njim podobnih materialov ali območje za predelavo ali obdelavo odpadkov pred odstranjevanjem, je treba oceniti z uporabo mednarodno priznanih metodologij, ki temeljijo na izračunih ali ocenah z uporabo emisijskih faktorjev ali masnih bilanc, kot so metode iz predpisov, ki urejajo nacionalne zgornje meje emisij onesnaževal zunanjega zraka ali druge enakovredne in mednarodno priznane metode, kadar zagotavljajo natančnejše ocene.«.

Sedmi odstavek se črta.

17. člen

V 32. členu se v prvem odstavku v 1. točki besedilo »števila enot« nadomesti z besedo »koncentracije«.

18. člen

V 33. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Pri načrtovanju naprave ali večje spremembe naprave mora upravljavec naprave izbrati razpoložljivo tehniko za preprečevanje in zmanjševanje emisije snovi, ki zagotavlja, da predpisane mejne vrednosti emisije snovi niso presežene.«.

19. člen

V 34. členu se v prvem odstavku črta besedilo »iz okoljevarstvenega dovoljenja«.

V napovednem stavku drugega odstavka se za besedilom »snovi iz naprave« črta vejica in besedilo »ki je sestavni del dokumentacije, priložene k vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz prejšnjega odstavka,«.

V šestem odstavku se v prvi alineji beseda »bunkerjih« nadomesti z besedo »zalagovnikih«.

20. člen

V 35. členu se v prvem odstavku črta besedilo »najboljše referenčne«.

V drugem odstavku se črta besedilo »najboljšimi referenčnimi«.

V tretjem odstavku se črta besedilo »najboljših referenčnih«.

21. člen

36. člen se spremeni tako, da se glasi:

»36. člen
(preprečevanje in zmanjševanje emisije obstojnih snovi)

Če so v odpadnih plinih obstojne snovi, ki se biološko akumulirajo, kot so dioksini in furani ali druge podobne organske spojine, ki so zelo težko biološko razgradljive ali so strupene ali za okolje kako drugače posebej škodljive, pa v tej uredbi niso navedene v zvezi z mejnimi vrednostmi emisije snovi, mora upravljavec naprave ob upoštevanju in uporabi razpoložljivih tehnik zagotoviti čim manjšo emisijo teh spojin ali njihovo nadomestitev v surovinah in izdelkih z manj škodljivimi.«.

22. člen

Za 36. členom se doda nov 36.a člen, ki se glasi:

»36.a člen

(preprečevanje in zmanjševanje koncentracije vonja)

Pri napravah, ki lahko pri običajnih pogojih obratovanja ali zaradi okvar ali drugih prekinitev obratovanja naprave emitirajo koncentracije vonja, je treba skladno s prilogo 10 te uredbe izvajati ukrepe za zmanjšanje emisije.«.

23. člen

V 40. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če je zaradi emisije snovi največji masni pretok celotnega prahu iz naprave večji od 1.000 g/h in manjši ali enak 3.000 g/h, mora upravljavec naprave zagotoviti, da je naprava na vseh njenih pomembnih izpustih opremljena s kvalitativnimi merilniki za spremljanje emisije celotnega prahu in nadzor nad prepustnostjo vrečastega filtra v skladu s standardom SIST EN 15859 ali drugim enakovrednim evropskim ali mednarodno priznanim standardom.«.

V četrtem odstavku se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»– 5.000 g/h za ogljikov monoksid, če gre za zgorevanje goriv,«.

V sedmem odstavku se prva in druga alineja spremenita tako, da se glasita:

»– 1.000 g/h za snovi iz 24. člena te uredbe, I. nevarnostna skupina in

– 2.500 g/h za vse snovi iz 24. člena te uredbe, razen če je s posebnim predpisom, ki ureja emisijo snovi iz naprave, določeno drugače.«.

Deseti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(10) Pomembni izpusti naprave iz prvega do četrtega in iz sedmega do devetega odstavka tega člena so vsi izpusti naprave, katerih največji masni pretok je večji od 20 % največjega masnega pretoka naprave, s tem da se pri izračunu največjega masnega pretoka naprave ne upoštevajo izpusti, ki se uporabljajo letno manj kakor 500 ur, in izpusti, na katerih za nobeno snov masni pretok ne presega mejnega masnega pretoka.«.

24. člen

V 41. členu se v četrtem odstavku druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– opustitev trajnih meritev za posamezne snovi v odpadnih plinih, če je mogoče z drugimi preizkusi, npr. s trajnim preverjanjem učinkovitosti naprav za preprečevanje in zmanjševanje emisije, kot je merjenje temperature kurišča pri termičnem naknadnem zgorevanju namesto meritev koncentracije organskih snovi, ali merjenje tlačne razlike pri filtrskih izločevalnikih namesto meritve koncentracije delcev v odpadnih plinih, preverjanjem sestave goriv ali vhodnih surovin ali procesnih pogojev, z zadostno zanesljivostjo ugotoviti doseganje mejnih vrednosti emisije snovi,«.

25. člen

V 45. členu se v četrtem odstavku v deseti alineji pika na koncu stavka nadomesti z vejico in doda nova enajsta alineja, ki se glasi:

»– program ukrepov preprečevanja in zmanjševanja razpršene emisije snovi iz naprave, če se v napravi trdne snovi pretovarjajo, prekladajo, prevažajo, uporabljajo, predelujejo, obdelujejo ali skladiščijo.«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Strokovno oceno vplivov emisije snovi v zrak iz naprave lahko izdelata samo pravna ali fizična oseba, ki je v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, pridobila pooblastilo za izvajanje prvih meritev in obratovalnega monitoringa.«.

26. člen

V prilogi 2 se v 7. točki za besedo »spojine« beseda »in« nadomesti s podpičjem.

V 8. točki se pika na koncu stavka nadomesti z besedo »in« ter doda nova 9. točka, ki se glasi: »9. vonj.«.

27. člen

V prilogi 3 se za šestim odstavkom doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»Zahteve v zvezi z višino odvodnika iz prvega odstavka te priloge se ne uporabljajo za biofiltre.«.

Slika 1: nomogram za izračun višine odvodnika se nadomesti z novo Sliko 1: nomogram za izračun višine odvodnika, ki je kot priloga 1 sestavni del te uredbe.

28. člen

Priloga 4 se nadomesti z novo prilogo 4, ki je kot priloga 2 sestavni del te uredbe.

29. člen

Priloga 6 se nadomesti z novo prilogo 6, ki je kot priloga 3 sestavni del te uredbe.

30. člen

V prilogi 9 se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. prostorski podatki za naprave, ki so nov poseg v okolje ali večja sprememba naprave:

2.1 območje naprave, v digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu, ki vključuje zlasti:

- parcelne številke in katastrsko občino;
- območje naprave;
- kataster stavb za napravo;
- lokacijo odvodnikov;
- minimalni odmik od odvodnikov, za naprave, pri katerih je s to uredbo predpisan;

2.2 območje vrednotenja, če mora upravljavec naprave zagotoviti izvajanje ocenjevanja kakovosti zunanjega zraka;«.

31. člen

Priloga 10 se nadomesti z novo prilogo 10, ki je kot priloga 4 sestavni del te uredbe.

Prehodne in končna določba

32. člen

(začeti postopki)

Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, ki so bili začeti pred uveljavitvijo te uredbe, se končajo v skladu z dosedanjimi predpisi.

33. člen

(uporaba določb uredbe za posamezne vrste naprav)

(1) Upravljavci naprav, ki se uvrščajo v eno od skupin naprav, ki so v preglednici iz nove priloge 4 uredbe, označene s številkami 7.1 do 7.29, 8.5 do 8.7 in 8.13, morajo te naprave prilagoditi spremenjenim določbam uredbe, ki se nanašajo na koncentracijo vonja ali na kakovost zunanjega zraka, v 24 mesecih od uveljavitve te uredbe.

(2) Ne glede na rok iz prejšnjega odstavka se morajo naprave iz prejšnjega odstavka prilagoditi v 36 mesecih od uveljavitve te uredbe, če potrebujejo gradbeno dovoljenje v skladu s predpisi, ki urejajo graditev.

(3) Upravljavci naprav, ki se uvrščajo v eno od skupin naprav, ki so v preglednici iz nove priloge 4 uredbe, označene s številkami 2.1 in 2.2, morajo te naprave prilagoditi 6. do 18. členu uredbe v 24 mesecih od uveljavitve te uredbe.

(4) Ne glede na rok iz prejšnjega odstavka se morajo naprave iz prejšnjega odstavka prilagoditi 6. do 18. členu uredbe v 36 mesecih od uveljavitve te uredbe, če potrebujejo gradbeno dovoljenje v skladu s predpisi, ki urejajo graditev.

(5) Upravljavci naprav, ki se uvrščajo v skupino naprav, ki so v preglednici iz nove priloge 4 uredbe označene s številko 2.1, morajo vložiti vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja v 24 mesecih od uveljavitve te uredbe, če takšna obveznost izhaja iz spremenjenega prvega odstavka 6. člena uredbe.

(6) Upravljavec naprave iz spremenjenega prvega odstavka 34. člena uredbe, ki za obratovanje naprave ne potrebuje okoljevarstvenega dovoljenja, mora v 24 mesecih od uveljavitve te uredbe

izdelati program ukrepov preprečevanja in zmanjševanja emisije snovi v skladu s spremenjenim 34. členom uredbe.

34. člen

(začetek uporabe)

Nova priloga 10 uredbe se začne uporabljati 24 mesecev po uveljavitvi te uredbe.

35. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

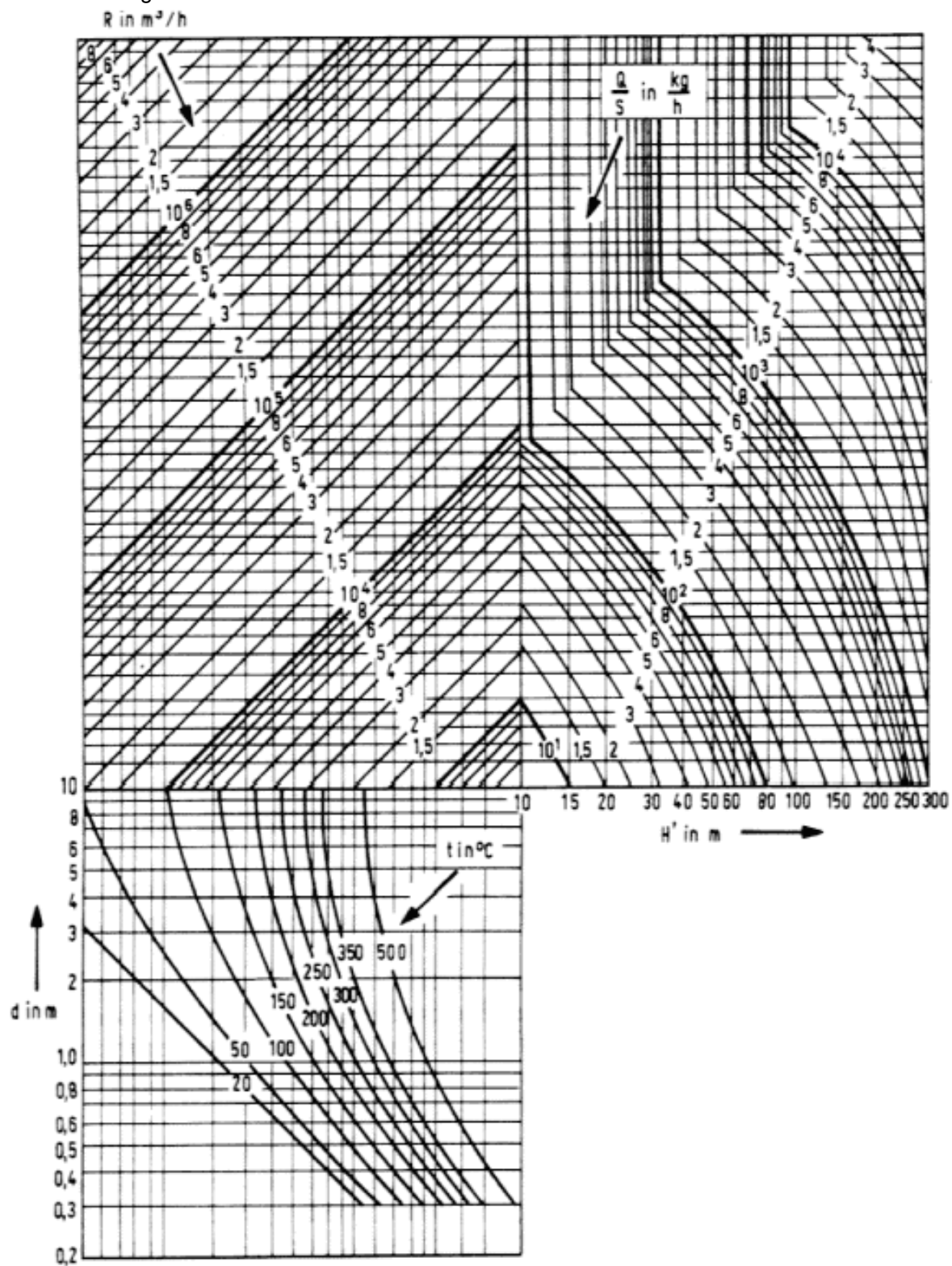
Št.
Ljubljana,
EVA 2020-2550-0096

Vlada Republike Slovenije
Janez Janša
predsednik

PRILOGA

PRILOGA 1

»Slika 1: nomogram za izračun višine odvodnika



«

PRILOGA 2

»PRILOGA 4

**UVRŠČANJE NAPRAV V SKUPINE NAPRAV, ZA KATERE JE TREBA PRIDOBITI
OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE**

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
1.	Energetika in pridobivanja mineralnih surovin:	
1.1	<p>a. naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov z uporabo goriv v kurišču, kakor je elektrarna, naprava za sproizvodnjo toplote in elektrike, toplarna, plinska turbina, nepremični motor z notranjim zgorevanjem ali druga naprava za zgorevanje goriv, vključno z njimi povezanimi parnimi kotli, če je vhodna toplotna moč 50 MW ali več;</p> <p>b. peči sušilnikov, pri katerih odpadni plini ali plamen neposredno segrevajo, sušijo ali drugače obdelujejo proizvode, če je vhodna toplotna moč 50 MW ali več;</p>	–
1.2	–	<p>a. naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov, kot so elektrarna, naprava za sproizvodnjo toplote in elektrike, toplarna, plinska turbina, nepremični motor z notranjim zgorevanjem in druge naprave za zgorevanje goriv, vključno z njimi povezanimi parnimi kotli, razen nepremičnih motorjev z notranjim zgorevanjem za pogon vrtnih naprav ali za pogon generatorjev v sistemih za varnostno napajanje z elektriko, ki uporabljajo za zgorevanje v kurišču:</p> <ul style="list-style-type: none"> – premog, koks, vključno z naftnim koksom, brikete iz premoga, brikete iz šote, naravni les, neonesnaženo biomaso v skladu s predpisom, ki ureja predelavo odpadkov v trdno gorivo, naravni bitumen, kurilna olja, razen ekstra lahkega kurilnega olja z vhodno toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW in manjšo od 50 MW; – plinska goriva, kot so zemeljski plin, utekočinjeni naftni plin, vodik, koksni plin,

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		<p>plavžni plin, rudniški plin, sintetični plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav, odlagališčni plin ali bioplin z vhodno toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW in manjšo od 50 MW;</p> <p>– ekstra lahko kurilno olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskih olj z vhodno toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW in manjšo od 50 MW;</p> <p>– goriva iz prejšnjih alinej, če je njihova nazivna toplotna moč večja od 4 kW in vhodna toplotna moč manjša od 50 MW in se proizvedena toplota deloma ali v celoti uporablja za tehnološke procese (na primer priprava tople vode, pare ali vročega olja za tehnološke namene, proizvodnja elektrike, posredno sušenje ali drugi postopki obdelave predmetov);</p> <p>b. peči sušilnikov, pri katerih odpadni plini ali plamen neposredno segrevajo, sušijo ali drugače obdelujejo proizvode, če je vhodna toplotna moč manj kot 50 MW;</p>
1.3	<p>naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov z uporabo drugih trdnih ali tekočih goriv, kakor so goriva iz skupine z zaporedno številko 1.2 (na primer trdno in tekoče gorivo, pridobljeno iz odpadkov, vključno s toplotno obdelanimi živalskimi stranskimi proizvodi ali mastmi in olji iz živalskih stranskih proizvodov, če so izpolnjeni pogoji iz Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta 1774/2002/ES) v svojih kuriščih, kakor je elektrarna, naprava za sproizvodnjo toplote in elektrike, toplarna, plinska turbina, nepremični motor z notranjim zgorevanjem ali druga naprava za zgorevanje goriv, vključno z njimi povezanimi parnimi kotli, če je vhodna toplotna moč enaka ali večja od 1 MW in manjša od 50 MW;</p>	<p>naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov z uporabo drugih trdnih ali tekočih goriv, kakor so goriva iz skupine naprav z zaporedno številko 1.2 (na primer trdno in tekoče gorivo, pridobljeno iz odpadkov, vključno s toplotno obdelanimi živalskimi stranskimi proizvodi ali mastmi in olji iz živalskih stranskih proizvodov, če so izpolnjeni pogoji iz Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta 1774/2002/ES) v svojih kuriščih, kakor je elektrarna, naprava za sproizvodnjo toplote in elektrike, toplarna, plinska turbina, nepremični motor z notranjim zgorevanjem ali druga naprava za zgorevanje goriv, vključno z njimi povezanimi parnimi kotli, če je vhodna toplotna moč večja od 100 kW in manjša od 1 MW;</p>
1.4	<p>nepremični motor z notranjim zgorevanjem za pogon delovnih strojev, ki uporablja ekstra lahko kurilno olje, dizelsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko</p>	<p>a. nepremični motor z notranjim zgorevanjem za pogon delovnih strojev, ki uporablja ekstra lahko kurilno olje, dizelsko olje, metanol, etanol,</p>

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
	<p>olje, metil ester iz rastlinskih olj ali plinasta goriva, kakor je koksni plin, plavžni plin, rudniški plin, sintetični plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav ali bioplin, neobdelani naravni plin, utekočinjeni naftni plin ali vodik, z vhodno toplotno močjo, večjo od 50 MW;</p>	<p>neobdelano rastlinsko olje, metil ester iz rastlinskih olj ali plinasta goriva, kakor je koksni plin, plavžni plin, rudniški plin, sintetični plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav ali bioplin, neobdelani naravni plin, utekočinjeni naftni plin ali vodik, z vhodno toplotno močjo, večjo od 1 MW in manjšo od 50 MW, razen če gre za motorje za pogon vrtilnih naprav;</p> <p>b. nepremični motorji z notranjim zgorevanjem za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote in vročih odpadnih plinov, ki uporabljajo:</p> <p>aa. plinska goriva, kakor je koksni plin, plavžni plin, rudniški plin, sintetični plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav ali bioplin, razen neobdelanega naravnega plina, utekočinjenega naftnega plina ali vodika, z vhodno toplotno močjo, večjo od 1 MW in manjšo od 10 MW, ali</p> <p>bb. ekstra lahko kurilno olje, dizelsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje, metil ester iz rastlinskih olj ali plinasta goriva, kakor je neobdelani naravni plin, utekočinjeni naftni plin ali vodik, z vhodno toplotno močjo, večjo od 1 MW in manjšo od 20 MW, razen nepremičnih motorjev z notranjim zgorevanjem za pogon vrtilnih naprav ali za pogon generatorjev v sistemih za varnostno napajanje z elektriko;</p>
1.5	<p>nepremične plinske turbine za pogon delovnih strojev, če uporabljajo ekstra lahko kurilno olje, dizelsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje, metil ester iz rastlinskih olj ali plinasta goriva, kakor je koksni plin, plavžni plin, rudniški plin, sintetični plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav ali bioplin, neobdelani naravni plin, utekočinjeni naftni plin ali vodik, z vhodno toplotno močjo, večjo od 50 MW;</p>	<p>a. nepremične plinske turbine za pogon delovnih strojev, če uporabljajo ekstra lahko kurilno olje, dizelsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje, metil ester iz rastlinskih olj ali plinasta goriva, kakor je koksni plin, plavžni plin, rudniški plin, sintetični plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav ali bioplin, neobdelani naravni plin, utekočinjeni naftni plin ali vodik, z vhodno toplotno močjo, večjo od 1 MW in manjšo od 50 MW, razen naprav, ki obratujejo v zaključenem krogu;</p> <p>b. plinska turbina za proizvodnjo elektrike,</p>

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		<p>pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov, če uporabljajo:</p> <p>aa. plinska goriva, kakor je koksni plin, plavžni plin, rudniški plin, sintetični plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav ali bioplina razen neobdelanega naravnega plina, utekočinjenega naftnega plina ali vodika, z vhodno toplotno močjo, večjo od 1 MW in manjšo od 10 MW, ali</p> <p>bb. ekstra lahko kurilno olje, dizelsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje, metil ester iz rastlinskih olj ali plinasta goriva, kakor je neobdelani naravni plin, utekočinjeni naftni plin ali vodik, z vhodno toplotno močjo, večjo od 1 MW in manjšo od 20 MW, razen naprav, ki obratujejo v zaključenem krogu;</p>
1.6	–	naprava za mletje ali sušenje premoga, če je zmogljivost naprave več kakor 1 t premoga na uro;
1.7	naprave za briketiranje rjavega ali črnega premoga;	–
1.8	naprave za suho destiliranje lignita, črnega premoga, lesa, šote ali katrana, kakor je plavž, plinarna ali naprava za ogljičenje, razen kop za izdelavo oglja iz lesa;	–
1.9	naprave za destilacijo ali nadaljnjo procesiranje katrana ali proizvodov iz katrana;	–
1.10	–	naprave za proizvodnjo generatorskega plina iz trdnih goriv;
1.11	naprave za uplinjanje ali utekočinjanje premoga ali skrilavcev, ki vsebujejo bitumen;	–
1.12	–	naprave za proizvodnjo plina mestnega plinovoda s postopki krekinga ogljikovodikov;
2.	Pridobivanje nekovinskih mineralnih surovin in proizvodnja stekla, keramike in gradbenih materialov:	
2.1	kamnolomi in dnevni kopi s površino, kjer se dejansko izkoriščajo mineralne surovine, večjo od 25 ha;	kamnolomi in dnevni kopi s površino, kjer se dejansko izkoriščajo mineralne surovine, večjo od 5 ha, in ne glede na površino, če

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		se uporablja razstrelivo;
2.2	–	naprave za drobljenje, brušenje, struženje ali separiranje naravnih ali umetnih kamnin, razen naprav za separiranje peska in gramoza;
2.3	naprave za proizvodnjo cementnega klinkerja v rotacijskih pečeh ali cementa, če se uporabljajo goriva iz točke 1.2 te preglednice;	–
2.4	naprave za žganje apnenca s proizvodnjo zmogljivostjo 50 t žganega apna na dan ali več;	a. naprave za proizvodnjo apna s proizvodnjo zmogljivostjo manj kakor 50 t žganega apna na dan; b. naprave za žganje ali kalciniranje boksita, dolomita, gipsa, magnezita, kvarcita ali glin zaradi proizvodnje šamota;
2.5	–	naprave za brušenje ali struženje gipsa, magnezita, mineralnih barv, morskih školjk, lojevca, glin, tufa ali cementnega klinkerja;
2.6	naprave za proizvodnjo azbesta ali proizvodnjo izdelkov iz azbesta ali kateri koli proizvodni proces z uporabo azbesta;	–
2.7	–	naprave za ekspandiranje perlita, skrilavcev ali glin;
2.8	naprave za proizvodnjo stekla tudi, če je odpadno steklo surovina za proizvodnjo, vključno z napravami za proizvodnjo steklenih vlaken s talilno zmogljivostjo več kakor 20 t na dan;	naprave za proizvodnjo stekla tudi, če je odpadno steklo surovina za proizvodnjo, vključno z napravami za proizvodnjo steklenih vlaken, razen vlaken za namene v medicini ali telekomunikacijah, s talilno zmogljivostjo več kakor 100 kg in manj kakor 20 t na dan;
2.9	–	naprave za kislo poliranje ali kislo glaziranje stekla ali izdelkov iz stekla z uporabo fluorovodikove kisline, če je prostornina posoda za obdelavo večja od 0,05 m ³ ;
2.10	naprave za proizvodnjo izdelkov iz keramike z žganjem, zlasti strešnikov, opek, ognjevarnih opek, ploščic, lončevine ali porcelana, z zmogljivostjo proizvodnje več kot 75 t na dan ali z žgalnim volumnom peči, ki presega 4 m ³ , in gostoto založbe več kot 300 kg/m ³ na posamezno peč;	naprave za proizvodnjo izdelkov iz keramike z žganjem, z žgalnim volumnom peči, ki presega 4 m ³ ali gostoto založbe več kot 100 kg/m ³ in manj kot 300 kg/m ³ na posamezno peč, razen električnih peči, ki ne obratujejo kontinuirano in nimajo sistema za izpuščanje odpadnih plinov;
2.11	naprave za taljenje mineralnih snovi, vključno z napravami za proizvodnjo mineralnih vlaken;	–

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
2.12	–	naprave za proizvodnjo betona, malte ali gradbenih materialov, ki vsebujejo cement in so namenjeni gradnji cest, s proizvodnjo zmogljivostjo 100 m ³ na uro ali več, tudi če se snovi mešajo v suhem stanju;
2.13	–	naprave za proizvodnjo gradbenih oblikovanih elementov s tlačenjem, tresenjem ali vibriranjem, če se pri tem uporabljajo cement in druga veziva, in je proizvodna zmogljivost več kakor 10 t na uro;
2.14	naprave za pripravo zmesi bitumna ali katrana z mineralnimi surovinami, vključno z napravami za proizvodnjo bituminoznih materialov in naprav za predelavo recikliranega asfalta s proizvodno zmogljivostjo 200 t materiala na uro ali več;	naprave za pripravo zmesi bitumna ali katrana z mineralnimi surovinami, vključno z napravami za proizvodnjo bituminoznih materialov in naprav za predelavo recikliranega asfalta s proizvodno zmogljivostjo manj kakor 200 t materiala na uro;
3.	Proizvodnja jekla, železa in drugih kovin, vključno s predelavo kovin:	
3.1	naprave za praženje ali sintranje kovinskih rud (vključno s sulfidno rudo)	–
3.2	naprave za proizvodnjo, obdelavo ali taljenje grodlja ali jekla: a. v funkcionalno enoto povezane naprave za proizvodnjo in predelavo grodlja ali jekla, vključno z vsemi deli, ki so na istem kraju vključeni v proizvodnjo ali predelavo; b. naprave za proizvodnjo in taljenje grodlja ali jekla, vključno s kontinuiranim litjem, tudi kadar se za vhodni material uporabljajo koncentracije ali sekundarne surovine s proizvodno zmogljivostjo 2,5 t na uro ali več;	naprave za taljenje jekla s proizvodnjo zmogljivostjo manj kakor 2,5 t na uro;
3.3	naprave za proizvodnjo barvnih kovin iz rude, koncentratov ali sekundarnih surovin z metalurškimi, kemičnimi ali elektrolitskimi postopki;	–
3.4	naprave za taljenje, litje ali rafiniranje barvnih kovin in njihovih zlitin ter njihovih produktov, primernih za ponovno predelavo (iz postopkov rafinacije, vlijanja), s tališno zmogljivostjo več kakor 4 t na dan za svinec in kadmij ali 20 t na dan za vse druge barvne kovine;	naprave za taljenje, litje ali rafiniranje barvnih kovin in njihovih zlitin ter njihovih produktov, primernih za ponovno predelavo (iz postopkov rafinacije, vlijanja), s tališno zmogljivostjo, večjo od 0,5 t na dan in manjšo od 4 t na dan za svinec ali kadmij in večjo od 2 t na dan in manjšo od 20 t na

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		dan, če gre za druge barvne kovine, razen: – za naprave za vakuumsko taljenje, – naprave za taljenje zlitin kositra in bizmuta ali rafiniranega cinka in aluminija v povezavi z bakrom ali magnezijem, – naprave za taljenje, ki so del strojev za ulivanje barvnih kovin ali zlitin v kalupe, – naprave za taljenje žlahtnih kovin ali njihovih zlitin, – kopeli za spajkanje in – naprave za kositranje z vročim zrakom;
3.5	–	naprave za ravnanje površin jekla, zlasti ingotov, plošč ali palic s plamensko obdelavo;
3.6	naprave za vroče valjanje jekla;	naprave za valjanje kovin: a. hladno valjanje trakov s širino traku 650 mm ali več, b. s proizvodno zmogljivostjo z 1 t na uro ali več za težke kovine in c. s proizvodno zmogljivostjo z 0,5 t na uro ali več za lahke kovine;
3.7	livarne železa in jekla s proizvodno zmogljivostjo več kakor 20 t na dan;	livarne železa in jekla s proizvodno zmogljivostjo več kakor 2 t ulitkov na dan in manj kakor 20 t ulitkov na dan;
3.8	naprave za litje barvnih kovin s proizvodno zmogljivostjo 4 t na dan ali več za svinec in kadmij in s proizvodno zmogljivostjo 20 t na dan ali več, če gre za druge barvne kovine;	naprave za ulivanje barvnih kovin s proizvodno zmogljivostjo, večjo od 0,5 t na dan in manjšo od 4 t na dan za svinec in kadmij, in s proizvodno zmogljivostjo, večjo od 2 t na dan in manjšo od 20 t na dan, če gre za druge barvne kovine, razen za: – ulivanje zvonov in spomenikov, – ulivanje z uporabo kovinskih modelov in – ulivanje, pri katerem je material stopljen v premičnih talilnih loncih;
3.9	naprave za nanašanje zaščitnih prevlek iz staljenih kovin na železo in jeklo z vložkom več kakor 2 toni surovega jekla na uro;	naprave za nanašanje zaščitnih prevlek iz staljenih kovin na: a. kovinske površine v talilnih kadeh s proizvodno zmogljivostjo, večjo od 500 kg na uro in manjšo od 2 t na uro, razen za naprave za kontinuirano pocinkanje po postopku Sendzimir, b. kovinske ali plastične površine v napravah za plamensko, plazemsko ali električno prekrivanje z brizganjem s

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		proizvodno zmogljivostjo 2 t na uro ali več, če gre za svinec, kositer, cink, nikelj, kobalt ali njihove zlitine;
3.10	naprave za površinsko obdelavo kovin in plastičnih mas z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov v delovnih kadeh s prostornino več kakor 30 m ³ (kadi za izpiranje niso vštete);	naprave za površinsko obdelavo kovin s postopki, pri katerih se uporablja fluorovodikova kislina ali dušična kislina, če je prostornina kadi za obdelavo večja od 1 m ³ in manjša od 30 m ³ ;
3.11	naprave z enim ali več kladivi z mehanskim pogonom, če uporabna energija na eno kladivo presega 20 kJ;	naprave z enim ali več kladivi z mehanskim pogonom, če uporabna energija na eno kladivo presega 1 kJ in je manjša od 20 kJ;
3.12	naprave za eksplozijsko litje ali oblikovanje kovin s proizvodno zmogljivostjo 10 kg eksploziva ali več na posamezno operacijo;	–
3.13	–	naprave za proizvodnjo ali popravilo: a. kovinskih rezervoarjev s prostornino 5 m ³ ali več ali b. kovinskih rezervoarjev s površino dna 7 m ² ali več;
3.14	naprave za proizvodnjo brezšivnih ali varjenih jeklenih cevi;	–
3.15	naprave za proizvodnjo ali popravilo plovil dolžine 20 m ali več;	–
3.16	naprave za proizvodnjo železniških vozil s proizvodno zmogljivostjo 600 vozil na leto ali več, pri čemer se za eno železniško vozilo šteje 0,5 vlaka, 1 lokomotiva, 1 potniški vagon in 3 železniški tovorni vagoni;	–
3.17	–	naprave za površinsko obdelavo proizvodov iz jekla, pločevine ali ulitega železa s trdnimi brusilnicami, če se obdelujejo na prostem ali če je prostorninski pretok odpadnega zraka iz naprave več kakor 300 m ³ /h;
3.18	–	naprave za proizvodnjo svinčevih akumulatorjev;
3.19	–	naprave za proizvodnjo kovin v prahu z drobljenjem;
3.20	–	naprave za proizvodnjo aluminija, železa ali magnezija v prahu ali v pastah ali paste ali prah, ki vsebujejo svinec ali nikelj, kakor tudi prah ali paste iz drugih kovin, če se proizvajajo po drugih postopkih, kakor je

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		postopek iz skupine 3.19, razen naprav za proizvodnjo prahu iz žlahtnih kovin;
3.21	naprave za proizvodnjo ali sestavljanje motornih vozil ali za proizvodnjo motorjev za motorna vozila s proizvodno zmogljivostjo 100.000 kosov na leto ali več;	–
3.22	naprave za sestavljanje ali popravilo zrakoplovov, če je letna proizvodna zmogljivost večja od 50 zrakoplovov s potrjeno vzletno maso (MTOM) več kot 5.700 kg ali letna zmogljivost popraviljanja zrakoplovov večja od 100 zrakoplovov s potrjeno vzletno maso (MTOM) več kot 5.700 kg, pri čemer pa vzdrževanje zrakoplovov ni vključeno;	–
4.	Proizvodnja kemičnih izdelkov, fitofarmaceutskih sredstev in rafiniranje mineralnih olj:	
4.1	<p>naprave za proizvodnjo snovi ali skupin snovi s kemično pretvorbo:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. proizvodnja enostavnih ogljikovodikov (cikličnih ali acikličnih, nasičenih ali nenasičenih, alifatskih ali aromatskih), b. proizvodnja ogljikovodikov z vezanim kisikom, kakor so alkoholi, aldehidi, ketoni, karboksilne kisline, estri, acetati, etri, peroksidi, epoksidne smole, c. proizvodnja ogljikovodikov z vezanim žveplom, d. proizvodnja ogljikovodikov z vezanim dušikom, kakor so amini, amidi, nitrozo-, nitro- ali nitratne spojine, nitrili, cianati, izocianati, e. proizvodnja ogljikovodikov z vezanim fosforjem, f. proizvodnja halogeniranih ogljikovodikov, g. proizvodnja organokovinskih spojin, h. proizvodnja osnovnih plastičnih mas (polimeri, sintetična vlakna in celulozna vlakna), i. proizvodnja sintetičnega kavčuka, j. proizvodnja organskih barvil in pigmentov, k. proizvodnja površinsko aktivnih snovi, 	–

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
	<p>l. proizvodnja anorganskih plinov, kakor so amoniak, klor ali vodikov klorid, fluor ali vodikov fluorid, ogljikovi oksidi, žveplove spojine, dušikovi oksidi, vodik, žveplov dioksid, karbonilklorid,</p> <p>m. proizvodnja anorganskih kislin, kakor so kromova kislina, fluorovodikova kislina, fosforjeva kislina, dušikova kislina, klorovodikova kislina, žveplova kislina, oleum, žveplasta kislina,</p> <p>n. proizvodnja anorganskih baz, kakor so amonijev hidroksid, kalijev hidroksid, natrijev hidroksid,</p> <p>o. proizvodnja anorganskih soli, kakor so amonijev klorid, kalijev klorat, kalijev karbonat, natrijev karbonat, perborat, srebrov nitrat,</p> <p>p. proizvodnja nekovin, kovinskih oksidov ali drugih anorganskih spojin, kakor so kalcijev karbid, silicij in silicijev karbid,</p> <p>q. proizvodnja fosforjevih, dušikovih ali kalijevih gnojil (enostavnih ali sestavljenih),</p> <p>r. proizvodnja osnovnih sredstev za zaščito rastlin ali biocidov,</p> <p>s. proizvodnja osnovnih farmacevtskih sredstev, če se uporabljajo kemični postopki,</p> <p>t. proizvodnja eksplozivnih sredstev, pri čemer se naprave za proizvodnjo radioaktivnih snovi ne štejejo med naprave te skupine;</p>	
4.2	–	naprave za mehansko mešanje, pakiranje ali prepakiranje sredstev za zaščito rastlin ali pesticidov ali njihovih aktivnih snovi, če se teh snovi uporabi dnevno 5 t ali več;
4.3	naprave za proizvodnjo osnovnih farmacevtskih sredstev (aktivnih snovi za farmacevtiko), če uporabljajo biološke postopke v industrijskem obsegu;	naprave za proizvodnjo farmacevtskih sredstev ali pripravkov za proizvodnjo farmacevtskih sredstev v industrijskem obsegu, če: <p>a. ekstrahirajo, destilirajo ali obdelujejo rastline, deli rastlin ali sestavine rastlin na podoben način razen ekstrakcije rastlin z uporabo etanola brez toplotne obdelave,</p>

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		b. se uporabljajo trupla živali, deli ali sestavine živalskih teles ali metabolični živalski produkti v postopkih, ki niso postopki iz skupine 4.3 v 1. stolpcu, razen naprav, ki obratujejo izključno zaradi produkcije v obliki odmerkov;
4.4	naprave za destiliranje ali rafiniranje ali nadaljnjo predelavo: – surove nafte, – naftnih derivatov v mineralna olja, – odpadnih olj, – maziv, v petrokemičnih industrijskih obratih ali pri proizvodnji parafina, vključno z rafinerijami plina;	–
4.5	–	naprave za proizvodnjo maziv, kakor je mazalno olje, mazalna mast ali mazalno olje za hlajenje strojev;
4.6	naprave za proizvodnjo saj;	–
4.7	naprave za proizvodnjo grafita ali elektrografita z zgorevanjem ali grafitiziranjem za izdelavo elektrod, krtačk ali drugih delov opreme;	–
4.8	–	naprave za destilacijo hlapnih organskih spojin s parnim tlakom, večjim od 0,01 kPa pri 293,15 K s proizvodno zmogljivostjo 1 t na uro ali več;
4.9	–	naprave za topljenje naravnih smol ali sintetičnih smol s proizvodno zmogljivostjo 1 t na dan ali več;
4.10	naprave za proizvodnjo barv in premazov (loščila, oljni premazi, laki, disperzna barvila) ali tiskarskih barv, če se hlapne organske spojine uporabljajo v količini, večji od 25 t na dan ali več, pri temperaturi 293,1 K in parnem tlaku najmanj 0,01 kPa;	–
5.	Površinska obdelava z uporabo organskih snovi, proizvodnja plastičnih folij ter postopki predelave smol in plastike:	
5.1	naprave za površinsko obdelavo materialov, objektov ali proizvodov, vključno s pripadajočimi sušilniki, če se uporabljajo organska topila, zlasti če gre za prelivanje, tiskanje, premazovanje, razmaščevanje, tesnjenje, laminiranje,	a. naprave za površinsko obdelavo materialov, objektov ali proizvodov, vključno s pripadajočimi sušilniki, če se uporabljajo organska topila, zlasti če gre za prelivanje, tiskanje, premazovanje, razmaščevanje, tesnjenje, laminiranje,

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
	umerjanje, barvanje, čiščenje ali impregniranje pri uporabi več kakor 150 kg organskih topil na uro ali več oziroma pri letni porabi 200 t organskih topil ali več;	umerjanje, barvanje, čiščenje ali impregniranje pri uporabi več kakor 25 kg organskih topil na uro in manj kakor 150 kg organskih topil na uro oziroma pri letni porabi več kakor 15 t organskih topil in manj kakor 200 t organskih topil; b. naprave za tiskanje materiala v obliki folij ali trakov v rotirajočih tiskarskih strojih, če: – barvila ali premazi vsebujejo organska topila več kakor 50 masnih % etanola in če je urna poraba organskih topil več kakor 50 kg in manj kakor 150 kg oziroma če je letna poraba je večja od 30 t in manjša kakor 200 t, ali – barvila in premazi vsebujejo druga organska topila in je urna poraba v napravi večja kakor 25 kg in manjša kakor 150 kg oziroma je letna poraba večja od 15 t in manjša od 200 t, razen naprav, pri katerih uporabljena barvila ali premazi vsebujejo izključno nekatere olja z visokim vreliščem kot organsko topilo (parni tlak je manjši od 0,01 kPa pri temperaturi 293,15 K);
5.2	naprave za površinsko obdelavo materialov, objektov ali proizvodov vključno s pripadajočimi sušilniki, če se uporabljajo umetne smole, ki so večinoma reaktivne, kakor so melamin, urea, fenol, epoksid, furan, krezol, resorcinol in poliester, in je poraba smole 25 kg na uro ali več, razen naprav, ki uporabljajo prašnate spojine za premazovanje;	naprave za površinsko obdelavo materialov, objektov ali proizvodov, vključno s pripadajočimi sušilniki, če se uporabljajo umetne smole, ki so večinoma reaktivne, kakor so melamin, urea, fenol, epoksid, furan, krezol, resorcinol in poliester, in je poraba smole večja od 10 kg na uro in manjša od 25 kg na uro, razen naprav, ki uporabljajo prašnate spojine za premazovanje;
5.4	–	naprave za impregnacijo ali premazovanje materialov in predmetov s katranom, katranskim oljem ali vročim bitumnom, če je poraba teh ogljikovodikov večja od 25 kg na uro, razen naprav za impregnacijo ali premazovanje žic s bitumnom;
5.5	–	naprave za izoliranje žic z uporabo emajlov, ki vsebujejo fenole ali kresol;
5.6	–	naprave za proizvodnjo folij pri strojih za premazovanje, vključno z njimi povezanimi sušilniki, če se uporabljajo mešanice plastik

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		in snovi za plasticificiranje ali mešanica drugih snovi iz olj za preprečevanje rjavenja;
5.7	–	naprave, ki uporabljajo tekoče nenasičene poliestrske smole s stirenom kot dodatkom ali tekoče epoksi smole z aminom zaradi proizvodnje: a. sestavine za modeliranje, kakor je folija za modeliranje ali vlakna za modeliranje, b. modeliranih delov ali modeliranih končnih proizvodov, če se ne uporabljajo modeli kot orodje, pri porabi smol, večji od 500 kg na teden;
5.8	–	naprave za proizvodnjo predmetov iz amino smol ali fenolnih smol, kakor so furan, urea, fenol, resorcinol ali ksilenske smole, s toplotno obdelavo, če je poraba surovin 10 kg na uro ali več;
5.9	–	naprave za proizvodnjo zavornih oblog pri porabi fenolnih smol ali drugih sintetičnih smol, večjo od 10 kg na uro ali več, če se pri tem ne uporablja azbest;
5.10	–	naprave za proizvodnjo sintetičnih brusnih plošč, brusnih zrn, brusnega papirja ali brusne tkanine pri uporabi veziv ali topil, razen naprav iz skupine 5.1;
5.11	–	naprave za proizvodnjo poliuretanskih ali polistirenskih izdelkov, kot so embalaža, modeli, gradbeni in izolacijski elementi ali bloki v obliki kvadrov, in naprave za zapolnjevanje votlin s poliuretansko peno, če znaša količina surovega poliuretana ali polistirena 200 kg ali več na uro, razen naprav, ki uporabljajo termoplastični poliuretanski granulati;
6.	Proizvodnja lesa in pulpe:	
6.1	naprave za proizvodnjo vlaknin iz lesa ali drugih vlaknastih materialov za proizvodnjo papirja;	–
6.2	naprave za proizvodnjo papirja, lepenke ali kartona s proizvodno zmogljivostjo 20 t na dan ali več;	naprave za proizvodnjo papirja, lepenke ali kartona s proizvodno zmogljivostjo, manjšo od 20 t na dan, razen naprav, ki jih sestavlja eden ali več strojev za proizvodnjo papirja, lepenke ali kartona, če dolžina traku pri nobenem stroju ne presega 75 m;

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
6.3	naprave za proizvodnjo vezanega lesa, ivernih in vlaknenih plošč s proizvodno zmogljivostjo 600 m ³ ali več na dan;	naprave za proizvodnjo vezanega lesa, ivernih in vlaknenih plošč s proizvodno zmogljivostjo pod 600 m ³ na dan;
6.4	–	naprave za proizvodnjo lesnih stiskancev (npr. lesnih peletov, lesnih briketov) s proizvodno zmogljivostjo 10.000 t ali več na leto;
7.	Proizvodnja hrane, piva, tobaka in krme ter kmetijskih proizvodov:	
7.1	naprave za intenzivno rejo z zmogljivostjo: a. 40.000 mest za perutnino, b. 2.000 mest za prašiče pitance z maso, večjo od 30 kg, c. 750 mest za plemenske svinje;	naprave za intenzivno rejo z zmogljivostjo: a. od 15.000 do 40.000 kokoši nesnic, b. od 30.000 do 40.000 piščancev nesnic, c. od 30.000 do 40.000 piščancev pitancev, d. od 15.000 do 40.000 puranov pitancev, e. več kot 600 mest za govejo živino, f. več kot 500 mest za teleta, g. od 1.500 do 2.000 mest za prašiče pitance z maso, večjo od 30 kg, h. od 560 do 750 mest za plemenske svinje, i. več kot 4.500 prašičev tekačev z maso do 30 kg, j. več kot 30.000 kuncev pitancev, k. več kot 15.000 kuncev samic, l. več kot 1.000 mest za živali kožuharje, pri reji več vrst živali je treba izračunati odstotke glede na vsako od navedenih najmanjših ali največjih količin in te odstotke sešteti, pri čemer je prag za razvrščanje v to skupino naprav dosežen, ko je vsota vseh odstotkov enaka ali večja od 100;
7.2	klavnice z zmogljivostjo zakola več kot 50 t na dan;	klavnice z dnevno zmogljivostjo klanja: a. večjo od 0,5 t in manjšo od 50 t mase žive perutnine, b. večjo od 4 t in manjšo od 50 t mase živih drugih živali;
7.3	a. naprave za proizvodnjo jedilnih maščob iz živalskih surovin, razen mleka, s proizvodno zmogljivostjo 75 t ali več jedilnih maščob na dan; b. naprave za topljenje živalskih maščob s proizvodno zmogljivostjo 75 t ali več maščob na dan;	a. naprave za proizvodnjo jedilnih maščob iz živalskih surovin, razen mleka, s proizvodno zmogljivostjo, manjšo od 75 t na dan, razen mesarij za predelavo mesa doma vzrejenih živali in s proizvodno zmogljivostjo manj kakor 200 kg jedilnih maščob na teden; b. naprave za topljenje živalskih maščob s proizvodno zmogljivostjo, manjšo od 75 t

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		na dan, razen mesarij za predelavo mesa doma vzrejenih živali, in s proizvodno zmogljivostjo manj kakor 200 kg maščob na teden;
7.4	<p>a. naprave za proizvodnjo konzerviranega mesa ali zelenjave iz:</p> <ul style="list-style-type: none"> – živalskih surovin s proizvodno zmogljivostjo 75 t na dan ali več ali – rastlinskih surovin s proizvodno zmogljivostjo, izračunano iz trimesečnega povprečja, 300 t ali več konzervirane hrane na dan, <p>b. naprave za proizvodnjo hrane za živali s toplotno obdelavo sestavin živalskega izvora;</p>	<p>naprave za proizvodnjo konzerviranega mesa ali zelenjave iz:</p> <ul style="list-style-type: none"> – živalskih surovin s proizvodno zmogljivostjo, večjo od 1 t in manjšo od 75 t na dan, ali – rastlinskih surovin s proizvodno zmogljivostjo, izračunano iz trimesečnega povprečja, večjo od 10 t in manjšo od 300 t konzervirane hrane na dan, <p>razen naprav za sterilizacijo ali pasterizacijo hrane v zaprtih posodah;</p>
7.5	naprave za prekajevanje mesnih ali ribjih proizvodov s proizvodno zmogljivostjo 75 t prekajenih proizvodov na dan ali več;	<p>naprave za prekajevanje mesnih ali ribjih proizvodov s proizvodno zmogljivostjo, manjšo od 75 t prekajenih proizvodov, razen;</p> <ul style="list-style-type: none"> – naprav v restavracijah, – naprav za prekajevanje s tedensko zmogljivostjo manj kakor 1 t mesnih ali ribjih proizvodov in – naprav, ki so konstruirane tako, da se najmanj 90 % odpadnih plinov reciklira;
7.6	–	naprave za čiščenje črev in želodca, razen naprav, v katerih je dnevno obdelano manj želodcev, kakor jih nastaja pri klanju manj kakor 4 t živali, ki niso perutnina;
7.7	naprave za proizvodnjo želatine ali živalskega kleja iz kož ali kosti;	–
7.8	naprave za proizvodnjo živalske krme ali gnojil ali tehničnih maščob iz živalskih stranskih proizvodov, kakor so kosti, živalska dlaka, perje, rogovi, kremplji ali kri;	–
7.9	–	naprave za skladiščenje ali predelavo neobdelane živalske dlake, razen volne, pri čemer niso vključene naprave za skladiščenje ali obdelavo živalske dlake doma vzrejenih živali;
7.10	–	naprave za skladiščenje neobdelanih kosti, razen skladišč za kosti doma vzrejenih živali:

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		<ul style="list-style-type: none"> – mesarije, ki predelajo manj kakor 4.000 kg mesa na teden, in – naprave, ki se ne uvrščajo med naprave iz skupine 7.2;
7.11	naprave za odstranjevanje ali predelavo živalskih trupel ali živalskih stranskih proizvodov kot tudi naprave, v katerih se zbirajo ali skladiščijo živalska trupla, deli živalskih trupel ali živalski stranski proizvodi, za nadaljnjo predelavo v teh napravah z zmogljivostjo 10 t na dan ali več;	naprave za odstranjevanje ali predelavo živalskih trupel ali živalskih stranskih proizvodov, kot tudi naprave, v katerih se zbirajo ali skladiščijo živalska trupla, deli živalskih trupel ali živalskih stranskih proizvodov, za nadaljnjo predelavo v teh napravah z zmogljivostjo manj kot 10 t na dan;
7.12	–	naprave za sušenje, soljenje ali skladiščenje živalskih kož, razen naprav, v katerih se obdelajo manj kakor 4 t živalskih kož živali, ki niso perutnina;
7.13	naprave za strojenje živalskih kož, vključno s ponovnim strojenjem s proizvodno zmogljivostjo 12 t končnih izdelkov na dan ali več;	naprave za strojenje živalskih kož, vključno s ponovnim strojenjem, s proizvodno zmogljivostjo, manjšo od 12 t končnih izdelkov na dan, razen naprav, v katerih je dnevno obdelano manj živalskih kož, kakor jih nastaja pri klanju, manj kakor 4 t živali, ki niso perutnina;
7.14	naprave za sušenje gnoja;	–
7.15	naprave za proizvodnjo ribje moke ali ribjega olja;	naprave za pretovor ali obdelavo ribje moke z zmogljivostjo več kot 200 t na dan;
7.16	naprave za proizvodnjo pivskega sladcu s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, 300 t sladcu na dan ali več;	naprave za proizvodnjo pivskega sladcu s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, manjšo od 300 t sladcu na dan;
7.17	naprave za mletje hrane ali živalske krme s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, 300 t končnega proizvoda na dan ali več;	–
7.18	naprave za proizvodnjo kvasa in škrobne moke s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, 300 t kvasa ali škrobne moke na dan ali več;	naprave za proizvodnjo kvasa in škrobne moke s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, večjo od 1 t in manjšo od 300 t kvasa ali škrobne moke na dan;
7.19	naprave za proizvodnjo olj in maščob iz rastlinskih surovin s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, 300 t končnih proizvodov na dan ali več;	naprave za proizvodnjo olj in maščob iz rastlinskih surovin s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, večjo od 1 t in manjšo od 300 t končnih proizvodov na dan;

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
7.20	naprave za proizvodnjo ali rafiniranje sladkorja iz sladkorne pese ali nerafiniranega sladkorja;	–
7.21	–	naprave za sušenje zelene krme, razen naprav, ki sušijo le krmo za kmetijsko gospodarstvo, na katerem naprava obratuje;
7.22	–	naprave za sušenje hmelja, če se uporablja žveplo;
7.23	naprave za proizvodnjo piva s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, 3.000 hektolitrov piva na dan ali več;	a. naprave za proizvodnjo piva s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, večjo od 200 t in manjšo od 3.000 hektolitrov piva, b. naprave za sušenje porabljenega hmelja, c. naprave za destiliranje melase;
7.24	naprave za proizvodnjo začimb za kuhanje iz: a. živalskih surovin s proizvodno zmogljivostjo 75 t začimb na dan ali več, b. rastlinskih surovin s proizvodno zmogljivostjo 300 t začimb na dan ali več;	naprave za proizvodnjo začimb za kuhanje iz: a. živalskih surovin s proizvodno zmogljivostjo, manjšo od 75 t začimb na dan, b. rastlinskih surovin s proizvodno zmogljivostjo, manjšo od 300 t začimb na dan;
7.25	naprave za žganje kave ali za pakiranje mlete kave s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, 300 t mlete kave na dan ali več;	naprave za žganje kave ali za pakiranje mlete kave s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, večjo od 0,5 t in manjšo od 300 t mlete kave na dan;
7.26	naprave za praženje kavnih nadomestkov, žit, kakavovih semen ali oreščkov s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, 300 t praženih produktov na dan ali več;	naprave za praženje kavnih nadomestkov, žit, kakavovih semen ali oreščkov s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, večjo od 1 t in manjšo od 300 t praženih produktov na dan;
7.27	naprave za obdelavo ali nadaljnjo predelavo mleka s proizvodno zmogljivostjo, izračunano iz letnega povprečja, 200 t mleka na dan ali več;	naprave za obdelavo ali nadaljnjo predelavo mleka s proizvodno zmogljivostjo, izračunano iz letnega povprečja, večjo od 5 t in manjšo od 200 t mleka na dan;
7.28	–	naprave za razvlažanje tobaka s toploto ali aromatiziranje ali sušenje fermentiranega tobaka;
7.29	naprave za proizvodnjo prehrabnih proizvodov iz: – živalskih surovin, razen mleka, s proizvodno zmogljivostjo 75 t končnih	–

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
	<p>proizvodov na dan ali več ali</p> <p>– rastlinskih surovin s proizvodno zmogljivostjo 300 t končnih proizvodov na dan ali več;</p>	
8.	Naprave za predelavo in odstranjevanje odpadkov in drugih materialov:	
8.1	<p>a. naprave za odstranjevanje ali predelavo trdnih in tekočih odpadkov ali odpadnih plinov, zajetih v posodah, ali odlagališnega plina s termičnimi postopki, zlasti s postopki razplinjevanja, ter s postopki obdelave s plazmo, pirolizo, uplinjanjem, sežiganjem ali kombinacijo le-teh;</p> <p>b. nepremični motor z notranjim zgorevanjem, ki uporablja kot gorivo odpadna olja ali odlagališni plin, če je vhodna toplotna moč 1 MW ali več;</p>	<p>a. naprave za sežig odlagališnega plina ali drugih plinastih snovi;</p> <p>b. nepremični motor z notranjim zgorevanjem, ki uporablja kot gorivo odpadna olja ali odlagališni plin, če je vhodna toplotna moč manjša od 1 MW;</p>
8.2	<p>naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesno toploto ali vroče odpadne pline, če se uporablja v njenem kurišču:</p> <p>a. barvan, lakiran ali premazan les ali ostanki takega lesa, če les ni bil obdelan z zaščitnimi sredstvi ali premazan s snovmi, ki vsebujejo halogenirane organske spojine ali težke kovine, in je vhodna toplotna moč naprave 50 MW ali več, ali</p> <p>b. vezane plošče, iverne plošče, vlaknene plošče ali drug lepljen les ali ostanki takega lesa, če tako lepljen les ni bil obdelan z zaščitnimi sredstvi za les ali zlepljen ali premazan s sredstvi, ki vsebujejo halogenirane organske spojine ali težke kovine, in je vhodna toplotna moč naprave 50 MW ali več;</p>	<p>naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesno toploto ali vroče odpadne pline, če se uporablja v njenem kurišču:</p> <p>a. barvan, lakiran ali premazan les ali ostanki takega lesa, če les ni bil obdelan z zaščitnimi sredstvi ali premazan s snovmi, ki vsebujejo halogenirane organske spojine ali težke kovine, in je vhodna toplotna moč naprave večja od 1 MW in manjša od 50 MW, ali</p> <p>b. vezane plošče, iverne plošče, vlaknene plošče ali drug lepljen les ali ostanki takega lesa, če tako lepljen les ni bil obdelan z zaščitnimi sredstvi za les ali zlepljen ali premazan s sredstvi, ki vsebujejo halogenirane organske spojine ali težke kovine, in je vhodna toplotna moč naprave večja od 1 MW in manjša od 50 MW;</p>
8.3	<p>naprave za:</p> <p>a. termično obdelavo jeklarskega prahu</p> <p>b. pridobivanje kovin in kovinskih spojin v rotirajočih pečeh ali v pečeh z lebdečim slojem;</p>	<p>naprave za obdelavo:</p> <p>a. odpadkov, ki vsebujejo žlahtne kovine, vključno s postopki priprave, če je zmogljivost obdelave surovin 10 kg na dan ali več,</p> <p>b. kovin, kovinskih odpilkov ali odstružkov, onesnaženih z organskimi spojinami, z namenom pridobivanja kovin ali kovinskih</p>

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		spojin s postopki toplotne obdelave, kot so piroliza, sežiganje ali kombinacija teh dveh postopkov, če za ravnanje s temi odpadki niso predpisana posebna ravnanja v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki;
8.4	–	naprave za sortiranje mešanih komunalnih odpadkov pred njihovo nadaljnjo predelavo, če je zmogljivost sortiranja 10 t odpadkov na dan ali več;
8.5	naprave za proizvodnjo komposta iz organskih odpadkov, če je letna proizvodna zmogljivost 30.000 t vstopnih surovin ali več;	naprave za proizvodnjo komposta iz organskih odpadkov, če je letna proizvodna zmogljivost večja od 3.000 t in manjša od 30.000 t vstopnih surovin;
8.6	naprave za biološko obdelavo odpadkov s proizvodno zmogljivostjo 10 t odpadkov na dan, razen za odpadke, ki se obdelujejo v napravah, ki se uvrščajo v skupine 8.5 in 8.7;	naprave za biološko obdelavo odpadkov s proizvodno zmogljivostjo, večjo od 1 t in manjšo od 10 t odpadkov na dan, razen za odpadke, ki se obdelujejo v napravah, ki se uvrščajo v skupini 8.5 in 8.7;
8.7	naprave za obdelavo onesnažene zemljine z biološkimi postopki, postopki za razplinjanje, odstranjevanje ali pranje s proizvodno zmogljivostjo 10 t onesnažene zemljine na dan;	naprave za obdelavo onesnažene zemljine z biološkimi postopki, postopki za razplinjanje, odstranjevanje ali pranje s proizvodno zmogljivostjo več kakor 1 t in manj kakor 10 t onesnažene zemljine na dan;
8.8	naprave za kemično čiščenje, posebej kemično obarjanje, flokulacijo, nevtralizacijo ali oksidacijo s proizvodno zmogljivostjo 50 t vstopnih surovin na dan ali več;	naprave za kemično čiščenje, posebej kemično obarjanje, flokulacijo, nevtralizacijo ali oksidacijo s proizvodno zmogljivostjo več kakor 10 t in manj kakor 50 t vstopnih surovin na dan;
8.9	a. naprave za šrediranje kovin s pogonsko močjo 500 kW ali več; b. naprave za skladiščenje železnih odpadkov in odpadnih barvnih kovin, vključno z izrabljenimi avtomobili, če je površina celotnega območja 15.000 m ² ali več za železne odpadke, ali s skladiščno zmogljivostjo 1.500 t ali več železnih odpadkov ali odpadnih barvnih kovin, razen začasnih skladišč odpadkov na kraju njihovega nastanka, prehodnih skladišč pri zbiralcih odpadkov oziroma izrabljenih avtomobilov in naprav, uvrščenih v skupino 8.13;	a. naprave za šrediranje kovin s pogonsko močjo, večjo od 100 kW in manjšo od 500 kW; b. naprave za skladiščenje železnih odpadkov in odpadnih barvnih kovin, vključno z izrabljenimi avtomobili, če je površina celotnega območja večja od 1.000 m ² in manjša od 15.000 m ² za železne odpadke, ali s skladiščno zmogljivostjo, večjo od 100 t in manjšo od 1.500 t železnih odpadkov ali odpadnih barvnih kovin, razen začasnih skladišč odpadkov na kraju njihovega nastanka ali naprav, uvrščenih v skupino 8.13;
8.10	naprave za fizikalno kemično obdelavo,	naprave za fizikalno kemično obdelavo,

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
	zlasti s postopki destilacije, kalcinacije, sušenja ali izparevanja odpadkov, s proizvodno zmogljivostjo 10 t ali več nevarnih odpadkov na dan in 50 t ali več nenevarnih odpadkov na dan;	zlasti s postopki destilacije, kalcinacije, sušenja ali izparevanja odpadkov, s proizvodno zmogljivostjo, večjo od 1 t in manjšo od 10 t nevarnih odpadkov na dan in večjo od 10 t in manjšo od 50 t nenevarnih odpadkov na dan;
8.11	<p>a. naprave za obdelavo nevarnih odpadkov s postopkom:</p> <ul style="list-style-type: none"> – mešanja ali kondicioniranja, – pridobivanja goriva ali proizvodnje energije z drugimi sredstvi, – ponovnega rafiniranja olja ali drugih ponovnih uporab olja, – regeneracije baz in kislin, – ponovnega pridobivanja ali regeneracije organskih topil ali – predelave sestavin, uporabljenih za zmanjšanje onesnaženosti, <p>s proizvodno zmogljivostjo 10 t odpadkov na dan ali več, razen naprav, ki se uvrščajo med naprave v skupinah 8.1 in 8.8;</p>	<p>a. naprave za obdelavo nevarnih odpadkov s postopkom:</p> <ul style="list-style-type: none"> – mešanja ali kondicioniranja, – pridobivanja goriva ali proizvodnje energije z drugimi sredstvi, – ponovnega rafiniranja olja ali drugih ponovnih uporab olja, – regeneracije baz in kislin, – ponovnega pridobivanja ali regeneracije organskih topil ali – predelave sestavin, uporabljenih za zmanjšanje onesnaženosti, <p>s proizvodno zmogljivostjo, večjo od 1 t in manjšo od 10 t odpadkov na dan, razen naprav, ki se uvrščajo med naprave v skupinah 8.1 in 8.8;</p> <p>b. naprave za obdelavo:</p> <ul style="list-style-type: none"> – nevarnih odpadkov s proizvodno zmogljivostjo, večjo od 1 t odpadkov na dan, obdelanih po drugih postopkih, – nenevarnih odpadkov s proizvodno zmogljivostjo 10 t odpadkov na dan ali več, obdelanih po drugih postopkih, <p>razen naprav, ki se uvrščajo med naprave v skupinah 8.1 in 8.10;</p>
8.12	naprave za skladiščenje nevarnih odpadkov, če je zmogljivost skladiščenja odpadkov 10 t nevarnih odpadkov na dan ali več ali je celotna zmogljivost skladiščenja 150 t nevarnih odpadkov ali več, razen začasnih skladišč nevarnih odpadkov na kraju njihovega nastanka, prehodnih skladišč nevarnih odpadkov pri zbiralcu nevarnih odpadkov in naprav pod 8.14;	<p>a. naprave za skladiščenje nevarnih odpadkov, če je zmogljivost skladiščenja odpadkov večja od 1 t in manjša od 10 t nevarnih odpadkov na dan ali je celotna zmogljivost skladiščenja večja od 10 t in manjša od 150 t nevarnih odpadkov, razen začasnih skladišč nevarnih odpadkov na kraju njihovega nastanka, prehodnih skladišč nevarnih odpadkov pri zbiralcu nevarnih odpadkov in naprav pod 8.14;</p> <p>b. naprave za skladiščenje nenevarnih odpadkov, če je zmogljivost skladiščenja odpadkov večja od 10 t nenevarnih</p>

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		odpadkov na dan ali je celotna zmogljivost skladiščenja večja od 150 t nenevarnih odpadkov, razen začasnih skladišč nenevarnih odpadkov na kraju njihovega nastanka, prehodnih skladišč nevarnih odpadkov pri zbiralcu nenevarnih odpadkov;
8.13	naprave za skladiščenje blata čistilnih naprav, če je skladiščna zmogljivost 10 t blata na dan ali več ali je celotna zmogljivost skladiščenja 150 t blata ali več, razen začasnih skladišč blata na kraju njihovega nastanka;	naprave za skladiščenje blata čistilnih naprav, če je skladiščna zmogljivost večja od 1 t in manjša od 10 t blata na dan ali je celotna zmogljivost skladiščenja večja od 10 t in manjša od 150 t blata, razen začasnih skladišč blata na kraju njihovega nastanka;
8.14	naprave za ravnanje z nevarnimi odpadki z zmogljivostjo 10 t na dan ali več, razen naprav za ravnanje z rudarskimi odpadki, ki nastajajo pri izkoriščanju mineralnih surovin;	naprave za ravnanje z nevarnimi odpadki z zmogljivostjo, večjo od 1 t in manjšo od 10 t nevarnih odpadkov na dan, razen naprav za ravnanje z rudarskimi odpadki, ki nastajajo pri izkoriščanju mineralnih surovin;
9.	Naprave za skladiščenje, nakladanje in razkladanje kemičnih spojin in pripravkov:	
9.1	naprave za skladiščenje vnetljivih plinov v rezervoarjih s skladiščno zmogljivostjo 30 t ali več razen cilindričnih rezervoarjev kakor naprav za skladiščenje vnetljivih plinov, kot so propelanti ali plinasta goriva, če prostornina vsake posamezne jeklenke ne presega 1.000 cm ³ ;	a. naprave za skladiščenje vnetljivih plinov, kakor so propelanti ali plinasta goriva, v rezervoarjih s skladiščno zmogljivostjo vsake posamezne jeklenke manj od 1.000 cm ³ in celotno zmogljivostjo skladiščenja manj od 10 t nevnetljivih plinov; b. druge naprave za skladiščenje vnetljivih plinov s skladiščno zmogljivostjo, večjo od 3 t in manjšo od 30 t, razen cilindričnih rezervoarjev;
9.2	naprave za skladiščenje vnetljivih tekočin v rezervoarjih s skladiščno zmogljivostjo 50.000 t in več;	naprave za skladiščenje v rezervoarjih: a. vnetljivih tekočin v količini, večji od 5.000 t in manjši od 50.000 t, in s temperaturo vžiga pod 254,15 K in vreliščem pri normalnem tlaku (101,3 kPa) in temperaturi, višji od 295,15 K; b. drugih vnetljivih tekočin v količini od 10.000 t do 50.000 t;
9.3	naprave za skladiščenje akrilonitrila v količini 200 t ali več;	naprave za skladiščenje akrilonitrila v količini, večji od 20 t in manjši od 200 t;
9.4	naprave za skladiščenje klora v količini 75 t ali več;	naprave za skladiščenje klora v količini, večji od 10 t in manjši od 75 t;
9.5	naprave za skladiščenje žveplovega	naprave za skladiščenje žveplovega

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
	dioksida v količini 250 t ali več;	dioksida v količini, večji od 20 t in manjši od 250 t;
9.6	naprave za skladiščenje kisika v količini 2.000 t ali več;	naprave za skladiščenje kisika v količini, večji od 200 t in manjši od 2.000 t;
9.7	naprave za skladiščenje amonijevega nitrata v količini 500 t ali več;	naprave za skladiščenje amonijevega nitrata v količini, večji od 25 t in manjši od 500 t;
9.8	naprave za skladiščenje lužnega klorata v količini 100 t ali več;	naprave za skladiščenje lužnega klorata v količini, večji od 5 t in manjši od 100 t;
9.9	–	naprave za skladiščenje rastlinskih zaščitnih kemičnih sredstev ali pesticidov ali njihovih aktivnih snovi v količini, večji od 5 t;
9.10	–	odprte ali ne v celoti zaprte naprave za nakladanje ali razkladanje razsutega tovora, ki lahko povzroča nastajanje prahu v suhem stanju, ki se širi iz zabojnikov in transportnih trakov ali iz naprav za izkopavanje, dozerjev in podobnih strojev, če je zmogljivost 400 t razsutega tovora na dan ali več, razen naprav za nakladanje ali razkladanje izkopane zemljine ali kamenja pri proizvodnji ali predelavi mineralnih surovin;
9.11	naprave za skladiščenje žveplovega trioksida v količini 100 t ali več;	naprave za skladiščenje žveplovega trioksida v količini, večji od 5 t in manjši od 100 t;
9.12	naprave za skladiščenje amoniaka v količini 30 t ali več;	naprave za skladiščenje amoniaka v količini, večji od 3 t in manjši od 30 t;
9.13	naprave za skladiščenje fosgena v količini 0,75 t ali več;	naprave za skladiščenje fosgena v količini, večji od 0,075 t in manjši od 0,75 t;
9.14	naprave za skladiščenje vodikovega sulfida v količini 50 t ali več;	naprave za skladiščenje vodikovega sulfida v količini, večji od 5 t in manjši od 50 t;
9.15	naprave za skladiščenje vodikovega fluorida v količini 50 t ali več;	naprave za skladiščenje vodikovega fluorida v količini, večji od 5 t in manjši od 50 t;
9.16	naprave za skladiščenje vodikovega cianida v količini 20 t ali več;	naprave za skladiščenje vodikovega cianida v količini, večji od 5 t in manjši od 20 t;
9.17	naprave za skladiščenje ogljikovega disulfida v količini 200 t ali več;	naprave za skladiščenje ogljikovega disulfida v količini, večji od 20 t in manjši od 200 t;
9.18	naprave za skladiščenje broma v količini 200 t ali več;	naprave za skladiščenje broma v količini, večji od 20 t in manjši od 200 t;
9.19	naprave za skladiščenje acetilena v količini 50 t ali več;	naprave za skladiščenje acetilena v količini, večji od 5 t in manjši od 50 t;
9.20	naprave za skladiščenje vodika v količini	naprave za skladiščenje vodika v količini,

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
	30 t ali več;	večji od 3 t in manjši od 30 t;
9.21	naprave za skladiščenje etilena v količini 50 t ali več;	naprave za skladiščenje etilena v količini, večji od 5 t in manjši od 50 t;
9.22	naprave za skladiščenje propilena v količini 50 t ali več;	naprave za skladiščenje propilena v količini, večji od 5 t in manjši od 50 t;
9.23	naprave za skladiščenje akrolina v količini 200 t ali več;	naprave za skladiščenje akrolina v količini, večji od 20 t in manjši od 200 t;
9.24	naprave za skladiščenje formaldehida ali paraformaldehida v količini 50 t ali več;	naprave za skladiščenje formaldehida ali paraformaldehida v količini, večji od 5 t in manjši od 50 t;
9.25	naprave za skladiščenje bromometana v količini 200 t ali več;	naprave za skladiščenje bromometana v količini, večji od 20 t in manjši od 200 t;
9.26	naprave za skladiščenje metil isocianata v količini 0,15 t ali več;	naprave za skladiščenje metil isocianata v količini, večji od 0,015 t in manjši od 0,15 t;
9.27	naprave za skladiščenje svinčevega ternetila ali svinčevega tetrametila v količini 50 t ali več;	naprave za skladiščenje svinčevega ternetila ali svinčevega tetrametila v količini, večji od 5 t in manjši od 50 t;
9.28	naprave za skladiščenje 1,2 bromoetana v količini 50 t ali več;	naprave za skladiščenje 1,2 bromoetana v količini, večji od 5 t in manjši od 50 t;
9.29	naprave za skladiščenje vodikovega klorida v količini 200 t ali več;	naprave za skladiščenje vodikovega klorida v količini, večji od 20 t in manjši od 200 t;
9.30	naprave za skladiščenje difenilmetan disocianata v količini 200 t ali več;	naprave za skladiščenje difenilmetan disocianata v količini, večji od 20 t in manjši od 200 t;
9.31	naprave za skladiščenje toluen disocianata v količini 100 t ali več;	naprave za skladiščenje toluen disocianata v količini, večji od 10 t in manjši od 100 t;
9.32	naprave za skladiščenje zelo strupenih snovi in pripravkov v količini 20 t ali več;	naprave za skladiščenje zelo strupenih snovi in pripravkov v količini, večji od 2 t in manjši od 20 t;
9.33	naprave za skladiščenje zelo strupenih, strupenih, oksidativnih ali eksplozivnih snovi v količini 200 t ali več;	naprave za skladiščenje zelo strupenih, oksidativnih ali eksplozivnih snovi v količini, večji od 20 t in manjši od 200 t;
9.34	–	naprave za skladiščenje gnojevke v količini, večji od 2.500 m ³ ;
9.35	naprave za skladiščenje kemičnih izdelkov v količini, večji od 25.000 t;	–
10.	Druge naprave:	
10.1	a. naprave za proizvodnjo ali obdelavo eksploziva ali eksplozivnih sestavin vključno z napravami za nakladanje, razkladanje ali razstavljanje streliva ali drugih eksplozivnih stvari, razen proizvodnje v obsegu obrti in	naprave za predelavo ali razstavljanje eksploziva ali eksplozivnih sestavin s proizvodno zmogljivostjo, manjšo od 10 t materiala na leto;

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
	<p>proizvodnje vžigalic,</p> <p>b. naprave za predelavo ali razstavljanje eksploziva ali eksplozivnih sestavin s proizvodno zmogljivostjo 10 t materiala na leto ali več;</p>	
10.2	–	naprave za proizvodnjo celuloida;
10.3	–	naprave za proizvodnjo aditivov za premaze ali tiskarskih barv na podlagi nitratne celuloze z vsebnostjo dušika do 12,6 %;
10.4	–	naprave za topljenje ali destilacijo naravnega asfalta;
10.5	–	naprave za vrenje katrana ali bitumna;
10.6	–	naprave za čiščenje ali obdelavo sulfatnega terpentinskega olja ali olja za zaščito železniških pragov;
10.7	naprave za vulkanizacijo naravne ali sintetične gume z uporabo žvepla ali žvepljenih spojin s porabo 25 t gume na uro ali več;	<p>naprave za vulkanizacijo naravne ali sintetične gume z uporabo žvepla ali žvepljenih spojin s porabo gume manj kakor 25 t na uro razen za naprave, pri katerih:</p> <ul style="list-style-type: none"> – je obdelane manj kakor 50 kg gume na uro ali – se uporablja samo predhodno vulkanizirana guma;
10.8	–	<p>a. naprave za proizvodnjo čistilnih sredstev, ali sredstev za zaščito lesa, če ti proizvodi vsebujejo organska topila in je njihova poraba 20 t na dan ali več,</p> <p>b. naprave za proizvodnjo lepil ali veziv, če vsebujejo organska topila in je njihova poraba 1 t na dan ali več;</p>
10.9	–	naprave za proizvodnjo zaščitnih sredstev za les, če vsebujejo halogenirana organska topila;
10.10	naprave za predhodno obdelavo (postopki, kakor so spiranje, beljenje, mercerizacija) ali barvanje vlaken ali tkanin, katerih zmogljivost presega 10 t na dan;	<p>a. naprave za beljenje tekstilnih vlaken ali tekstilij, če se uporabljajo klor ali spojine klora in je proizvodna zmogljivost beljenja manj kakor 10 t tekstilij ali tekstilnih vlaken na dan;</p> <p>b. naprave za barvanje tekstilnih vlaken ali tekstilij, če je proizvodna zmogljivost večja od 2 t in manjša od 10 t tekstilij ali tekstilnih vlaken na dan, razen naprav, ki obratujejo pri povišanem tlaku;</p>
10.11	naprave za preskušanje:	naprave za preskušanje:

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
	a. motorjev z notranjim zgorevanjem s celotno vhodno toplotno močjo 10 MW ali več, razen valjčnih miz za preskušanje; b. plinskih turbin s celotno vhodno toplotno močjo 100 MW ali več;	a. motorjev z notranjim zgorevanjem s celotno vhodno toplotno močjo, večjo od 300 kW in manjšo od 10 MW, razen če: – gre za valjčne mize za preskušanje, ki so v zaprtih prostorih, ali – naprave, pri katerih se preskušajo tipski motorji, opremljeni s katalizatorji ali filtri za saje; b. plinskih turbin s celotno vhodno toplotno močjo manj kakor 100 MW ali več;
10.12	stalna tekmovalna ali testna proga za motorna vozila na površini 10 ha ali več;	naprave za motorne športne tekmovalne prireditve ali treniranje, če se letno uporabljajo več kakor pet dni, razen naprav za vozila na električni pogon, kolesa ali naprav v zaprtih prostorih kakor tudi naprav za modele na motorni pogon;
10.13	–	strelišča razen strelišč v zaprtih prostorih;
10.14	–	naprave za čiščenje orodij, strojev in drugih kovinskih predmetov s termičnimi postopki;
10.15	–	a. naprave za notranje čiščenje rezervoarjev na železniških vozilih, cestnih vozilih ali plovilih; b. naprave za avtomatsko čiščenje sodov, če se pri tem uporabljajo organske spojine, razen če se sodi uporabljajo izključno za embaliranje hrane, piva, tobaka ali krme;
10.16	–	naprave za razkuževanje ali sterilizacijo, če je prostornina razkuževalnih ali sterilizacijskih komor večja od 1 m ³ in se uporabljajo strupene ali zelo strupene snovi;
10.17	–	naprave za končno obdelavo tekstilij, kakor je toplotno oblikovanje, impregniranje ali prekrivanje vključno s temi procesi povezano sušenje, razen če se končna obdelava tekstilij izvaja v prostorih s površino, ki je manjša od 500 m ² ;
10.18	–	naprave za hlajenje s celotno količino hladila 3 t amoniaka ali več;
11.	Druge naprave, ki niso zajete v prejšnjih točkah te preglednice:	
11.1	–	naprave za industrijske dejavnosti, raziskovalne dejavnosti, razvojne dejavnosti ali preizkušanje novih proizvodov in postopkov, ki povzročajo onesnaževanje

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		okolja, katere niso zajete v točkah od 1 do 10 te preglednice, razen naprav iz petega odstavka 39. člena te uredbe.

«

PRILOGA 3

»PRILOGA 6

Za izračun disperzije snovi in celotnega prahu se uporabljajo modeli, po katerih se izračuni za snovi in prah izvedejo kot časovna vrsta izračunov v obdobju enega leta. Model mora upoštevati reliefne značilnosti okolice in rabe tal na območju vrednotenja. Priporočena metoda za izračun disperzije snovi in celotnega prahu je metoda na podlagi Lagrangeevega modela delcev v skladu z navodilom VDI 3945 ter v skladu s tehničnimi napotki za nadzor kakovosti zraka, TA luft, in navodili, navedenimi v tej prilogi. Za izračun disperzije se lahko uporablja tudi kakšna druga metoda, ki je glede na računske rezultate enakovredna priporočeni metodi.

Za primere, kjer priporočena metoda iz prvega odstavka te priloge zaradi neravnega terena ni primerna, je treba uporabiti zmogljivejše mednarodno priznane validirane Lagrangeeve modele delcev, sestavljene iz ustreznega disperzijskega modela, ki zmore računati polje koncentracij onesnaženja nad neravnim terenom, in meteorološkega modela, ki je zmožen izračunati tridimenzionalno vetrno polje in polja ostalih meteoroloških spremenljivk nad takšnim terenom na podlagi izmerjenih podatkov.

Meteorološki podatki, ki jih je treba vzeti kot podlago za modeliranje

Modelirati je treba na meteoroloških podatkih za obdobje enega leta s povprečji, ki niso daljša od pol ure.

Glede na zahtevnost območja vrednotenja (tj. neravnosti terena in meteoroloških značilnosti) je treba zagotoviti dovolj reprezentativnih meteoroloških podatkov. Za vire onesnaževanja, za katere se uporablja priporočena metoda, je zahtevana najmanj ena talna meteorološka postaja z meritvami vetra, izvedenimi na višini 10 metrov nad tlemi, in ostalimi zahtevanimi meritvami meteoroloških spremenljivk. Meteorološka postaja mora biti na območju, kjer bo stal odvodnik obravnavanega vira onesnaževanja, ali v bližini, če je to ugodneje za bolj reprezentativne meritve. Meritve je treba izvajati neprekinjeno vsaj tri mesece v obdobju leta, ko se pričakujejo višje koncentracije. Za preostalih devet mesecev se lahko izbere najbližja ustrezna meteorološka postaja, kjer so za prej navedeno obdobje treh mesecev zelo podobne predvsem vetrovne značilnosti.

Za vire onesnaževanja, za katere priporočena metoda iz prvega odstavka te priloge ni primerna, je treba najmanj eno leto meriti meteorološke spremenljivke na primernih lokacijah na območju vrednotenja. Število merilnih mest je treba prilagoditi zahtevnosti meteorološke situacije na obravnavanem območju. Dodatno je treba meriti vertikalni profil vetra z daljinskim merilnikom. Izjemoma se lahko nekatere meteorološke meritve, ampak ne vse, nadomestijo z meteorološko reanalizo (tj. izračun vremenskih spremenljivk v treh dimenzijah z uporabo meteorološkega prognostičnega modela). V tem primeru je treba vsaj četrtino leta meriti in reanalizo validirati na teh podatkih ter oceniti morebitno prognozirano boljšo prevetrenost.«

PRILOGA 4

»PRILOGA 10

Ukrepi za zmanjšanje emisij snovi v zrak ter izjeme za mejne vrednosti in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak

Ne glede na določbe 21., 22., 23., 24., 25., 28. in 39. člena te uredbe veljajo za posamezno napravo mejne vrednosti, računске vsebnosti kisika v odpadnih plinih in način izvajanja obratovalnega monitoringa za naslednje naprave iz preglednice priloge 4 te uredbe kot sledi:

1. Energetika in pridobivanja mineralnih surovin:

1.1.a naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov z uporabo goriv v kurišču, kakor je elektrarna, naprava za sproizvodnjo toplote in elektrike, toplotna, plinska turbina, nepremični motor z notranjim zgorevanjem ali druga naprava za zgorevanje goriv, vključno z njimi povezanimi parnimi kotli, če je vhodna toplotna moč 50 MW ali več:

- posebne mejne vrednosti za kurilne naprave in plinske turbine z vhodno toplotno močjo, večjo ali enako 50 MW, določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav, pri čemer se ne uporabljajo mejne vrednosti iz te uredbe za koncentracijo fluora in njegovih anorganskih spojin, klora in njegovih anorganskih spojin, masni pretok celotnega prahu in masni pretok celotnih organskih snovi ter določbe te uredbe v zvezi z izvajanjem trajnih meritev fluora in njegovih anorganskih spojin ter klora in njegovih anorganskih spojin,
- posebne mejne vrednosti za nepremične motorje z notranjim zgorevanjem in obstoječe plinske turbine z vhodno toplotno močjo, večjo od 50 MW, določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav;

1.1.b peči sušilnikov, pri katerih odpadni plini ali plamen neposredno segrevajo sušilci ali drugače obdelujejo proizvode, če je vhodna toplotna moč 50 MW ali več:

- računska vsebnost kisika v odpadnih plinih je 17 %, če druge vsebnosti kisika ni treba zagotavljati iz tehnoloških razlogov ali zaradi zagotavljanja kakovosti izdelkov;

1.2.a naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov z vhodno toplotno močjo manj kakor 50 MW, razen peči sušilnikov, pri katerih odpadni plini ali plamen neposredno sušijo ali drugače obdelujejo proizvode: posebne mejne vrednosti določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev;

1.2.b peči sušilnikov, pri katerih odpadni plini ali plamen neposredno segrevajo, sušijo ali drugače obdelujejo proizvode z vhodno toplotno močjo manj kakor 50 MW:

- računska vsebnost kisika v odpadnih plinih je 17 %, če druge vsebnosti kisika ni treba zagotavljati iz tehnoloških razlogov ali zaradi zagotavljanja kakovosti izdelkov;

1.3 naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov z uporabo drugih trdnih ali tekočih goriv, kakor so goriva, ki se uporabljajo v kurilnih napravah iz skupine z zaporedno številko 1.2: posebne mejne vrednosti določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev;

1.4 nepremični motorji z notranjim zgorevanjem: posebne mejne vrednosti določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev;

1.5 nepremične plinske turbine z vhodno toplotno močjo manj kakor 50 MW:

- posebne mejne vrednosti za nepremične plinske turbine z vhodno toplotno močjo manj kakor 50 MW določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev,
- posebne mejne vrednosti za nepremične plinske turbine z vhodno toplotno močjo več ali enako 50 MW določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav;

1.6 naprave za mletje ali sušenje premoga:

- mejna koncentracija celotnega prahu je v odpadnih suhih in mokrih plinih 75 mg/m^3 za črni premog in za rjavi premog pri odpraševanju s paro odpraševalnih batov in razmegljevanju šob stiskalnic;

1.7 naprave za briketiranje rjavega ali črnega premoga:

- mejna koncentracija celotnega prahu je v odpadnih suhih in mokrih plinih 75 mg/m^3 za črni premog in za rjavi premog pri odpraševanju s paro, odpraševanju batov in razmegljevanju šob stiskalnic.

2. Pridobivanje nekovinskih mineralnih surovin in proizvodnja stekla, keramike in gradbenih materialov:

2.3 naprave za proizvodnjo cementnega klinkerja ali cementov: posebne mejne vrednosti določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo cementa;

2.4 naprave za žganje ali kalciniranje apnenca, boksita, dolomita, gipsa, magnezita, kvarcita ali gline zaradi proizvodnje šamota:

- pri napravah za hidratiziranje apnenčevega ali dolomitnega apna veljajo mejne vrednosti emisije snovi za mokre odpadne pline,
- pri uporabi elektrostatskih filtrov je mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih za polurne povprečne vrednosti 50 mg/m^3 ,
- mejna koncentracija dušikovih oksidov, izražena kot dušikov dioksid, je 500 mg/m^3 , razen pri rotacijskih pečeh za proizvodnjo živega apna in sintranje dolomita, pri katerih je mejna koncentracija dušikovih oksidov, izražena kot dušikov dioksid, enaka 1.500 mg/m^3 ,
- pri uporabi rotacijskih peči za izdelavo gipsa se koncentracija žveplovih in dušikovih oksidov zaradi rekuperacije odpadnih plinov preračuna na prostorninski pretok odpadnih plinov brez rekuperacije,
- računski vsebnost kisika v odpadnih plinih je 10 %;

2.7 naprave za expandiranje perlita, skrilavcev ali gline:

- računski vsebnost kisika v odpadnih plinih je 14 %,
- mejne vrednosti emisije snovi veljajo za mokre odpadne pline,
- mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida v odpadnem plinu, izražena kot žveplov dioksid, je 750 mg/m^3 ,
- mejna koncentracija organskih snovi iz III. nevarnostne skupine rakotvornih snovi je 3 mg/m^3 ;

2.8 naprave za pridobivanje stekla, vključno z napravami, ki uporabljajo odpadno steklo kot surovino za proizvodnjo, in napravami za pridobivanje steklenih vlaken:

- izmerjene koncentracije se pri plamensko ogrevanih talilnih pečeh za steklo preračunajo na 8-odstotno računski vsebnost kisika v odpadnih plinih in pri plamensko ogrevanih lončenih in manjših (enodnevnih) kadnih pečeh na 13-odstotno računski vsebnost kisika v odpadnih plinih,
- pri uporabi elektrostatskih filtrov je mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih za polurne povprečne vrednosti 30 mg/m^3 ,

- mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražena kot NO₂, je 500 mg/m³. Za kadne peči, plamensko ogrevane s čelne strani (gorilniki na čelni steni), ali kadne peči s prečno nameščenimi gorilniki s prostorninskim pretokom dimnih plinov manj kakor 50.000 m³/h je mejna koncentracija dušikovih oksidov 800 mg/m³. Če se zaradi doseganja kakovosti stekla uporablja pri bistrenju dušik, je mejna koncentracija dušikovih oksidov 1.000 mg/m³ za naprave s proizvodno zmogljivostjo, večjo od 160 t stekla/dan, in 2.000 mg/m³ za naprave, katerih proizvodna zmogljivost je enaka ali manjša od 160 t stekla/dan,
- mejna koncentracija žveplovih oksidov, izražena kot SO₂, je pri rabi zemeljskega plina za ogrevanje 800 mg/m³ in pri rabi tekočih fosilnih goriv 1.100 mg/m³, če se v vstopni surovini uporablja manj kakor 40 % odpadnega stekla,
- mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izražena kot SO₂, je 800 mg/m³ pri uporabi zemeljskega plina in 1.500 mg/m³ pri uporabi tekočih fosilnih goriv, če se v vstopni surovini uporablja več kakor 40 % odpadnega stekla ali če je zaradi kakovosti stekla treba primešati v vstopno surovino več kakor 0,45 % sulfatov,
- če se zaradi doseganja kakovosti stekla uporablja svinec ali selen, je mejna koncentracija vsote delcev iz II. nevarnostne skupine anorganskih delcev 3 mg/m³ in mejna koncentracija vsote delcev iz I. in III. ali iz II. in III. nevarnostne skupine anorganskih delcev 4 mg/m³,
- mejna koncentracija svinca in njegovih spojin v odpadnem plinu, izražena kot Pb, je 0,8 mg/m³, če se za proizvodnjo embalažnega stekla uporablja tuje odpadno steklo,
- če je v odpadnih plinih prisotnih več anorganskih delcev II. nevarnostne skupine, celotna koncentracija anorganskih delcev te nevarnostne skupine ne sme presegati koncentracije 1,3 mg/m³. Če je prisotnih več anorganskih delcev I., II. in III. nevarnostne skupine, celotna koncentracija anorganskih delcev II. in III. nevarnostne skupine ali anorganskih delcev I. in III. nevarnostne skupine ne sme presegati 2,3 mg/m³,
- mejna koncentracija fluora in njegovih spojin, izražena kot HF v plinastem stanju, je 5 mg/m³,
- pri napravah za proizvodnjo embalažnega stekla je mejna koncentracija organskih snovi iz I. nevarnostne skupine rakotvornih snovi 0,5 mg/m³,
- če se zaradi kakovosti izdelka uporabljajo kot bistrila arzenove spojine, je mejna vrednost arzena in njegovih spojin v odpadnih plinih, izražena kot As, za masni pretok 1,8 g/h in za koncentracijo 0,7 mg/m³, pri čemer je treba uporabiti vse možnosti za zmanjšanje emisije arzena, kakor je uporaba postopka bistrenja brez arzena in antimona,
- če se zaradi kakovosti izdelka uporabljajo kadmijeve spojine za obarvanje stekla, je mejna vrednost kadmija in njegovih spojin v odpadnih plinih, izražena kot Cd, za masni pretok 0,5 g/h in koncentracijo 0,2 mg/m³, pri čemer je treba uporabo arzenovih in kadmijevih spojin dokumentirati;

Če se v napravi pridobiva steklo na podlagi zgorevanja s čistim kisikom, se namesto koncentracije dušikovega monoksida in dušikovega dioksida uporablja emisijski faktor, katerega mejna vrednost je 1kg NO₂/t pridobljenega stekla.

2.10 naprave za žganje keramičnih izdelkov: posebne mejne vrednosti določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo keramike in opečnih izdelkov;

2.11 naprave za taljenje mineralnih snovi, vključno z napravami za proizvodnjo mineralnih vlaken:

- pri napravah, ki so ogrevane s fosilnimi gorivi, se izmerjene koncentracije preračunajo na 8 % vsebnosti kisika v odpadnih plinih,
- mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražena kot NO₂, je 500 mg/m³. Za kadne peči, plamensko ogrevane s čelne strani (gorilniki na čelni steni), ali kadne peči s prečno nameščenimi gorilniki s prostorninskim pretokom manj kot 50.000 m³/h velja je mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražena kot NO₂, 800 mg/m³, pri čemer pa je treba zagotoviti zmanjšanje emisije z zgorevalno-tehničnimi ali

drugimi ukrepi, skladnimi z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami. Pri kupolkah s termičnim naknadnim zgorevanjem je mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražena kot NO_2 , 500 mg/m^3 ,

- mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izražena kot SO_2 , je 600 mg/m^3 , če se uporabljajo kot vstopna surovina naravne kamnine ali njihove mešanice,
- mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izražena kot SO_2 , je 1.100 mg/m^3 , če se v vstopni surovini uporablja manj kakor 45 % mineralno vezanih oblikovancev glede na celotno maso vstopne surovine,
- mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izražena kot SO_2 , je 1.500 mg/m^3 , če se v vstopni surovini uporablja 45 % ali več mineralno vezanih oblikovancev glede na celotno maso vstopne surovine in če se prah, zajet v napravi za odpraševanje, v celoti vrača v proizvodni proces,
- mejna koncentracija fluora in njegovih spojin, izražena kot HF, v plinastem stanju je 5 mg/m^3 ;

2.14 naprave za pripravo zmesi bitumna z mineralnimi surovinami vključno z napravami za proizvodnjo bituminoznih materialov in naprav za predelavo recikliranega asfalta: posebne mejne vrednosti določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav za pripravo asfaltnih zmesi;

3. Proizvodnja jekla, železa in drugih kovin, vključno s predelavo kovin:

3.1 naprave za praženje, taljenje ali sintranje železove rude ali rude barvnih kovin:

- mejna koncentracija svinca je 1 mg/m^3 ,
- mejna koncentracija žveplovega trioksida in žveplovega dioksida, izraženega kot SO_2 , je 500 mg/m^3 ,
- mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženega kot NO_2 , je 400 mg/m^3 ,
- mejna koncentracija celotnih organskih snovi, izražena kot celotni ogljik, v odpadnih plinih iz sintrnega traku je 75 mg/m^3 in
- mejna koncentracija dioksinov in furanov je $0,4 \text{ ng/m}^3$;

3.2 naprave za proizvodnjo, obdelavo ali taljenje grodlja ali jekla:

3.2.a integrirane železarne:

3.2.a.1. plavži:

- izmerjene koncentracije se preračunajo na 3-odstotno računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih,
- mejna koncentracija celotnega prahu je 10 mg/m^3 ;

3.2.b naprave za proizvodnjo ali pretaljevanje grodlja ali jekla vključno s kontinuiranim litjem:

3.2.b.1 elektrojeklarske naprave:

- pri električnih pečeh je mejna koncentracija celotnega prahu 5 mg/m^3 , če je treba v skladu z določbami te uredbe v okviru obratovalnega monitoringa izvajati trajne meritve, in 10 mg/m^3 , če je treba v okviru obratovalnega monitoringa izvajati občasne meritve, pri čemer pa nobena od polurnih koncentracij ne sme presegati 15 mg/m^3 ,
- pri električnih pečeh je mejna koncentracija dioksinov in furanov $0,2 \text{ ng/m}^3$;

3.2.b.2 naprave za elektro pretaljevanje pod žlindro:

- pri ponovnem taljenju pene električnih peči je mejna koncentracija fluora in njegovih anorganskih spojin, izraženih kot HF, 1 mg/m^3 ;

3.3 naprave za proizvodnjo barvnih kovin iz rude, koncentratov ali sekundarnih surovin z metalurškimi, kemičnimi ali elektrolitskimi postopki:

3.3.1 naprave za proizvodnjo barvnih kovin razen aluminija in zlitin z železom:

- mejna koncentracija celotnega prahu je 5 mg/m^3 ,
- mejna koncentracija vsote snovi iz II. nevarnostne skupine anorganskih delcev je 1 mg/m^3 ,
- mejna koncentracija vsote snovi iz III. nevarnostne skupine anorganskih delcev je 2 mg/m^3 ,
- pri taljenju svinca je mejna koncentracija vsote snovi iz II. nevarnostne skupine anorganskih delcev 2 mg/m^3 ,
- mejna koncentracija arzena (razen arzina) je $0,15 \text{ mg/m}^3$ in mejni masni pretok $0,4 \text{ g/h}$, pri čemer pa v odpadnih plinih iz anodne peči koncentracija arzena ne sme presegati $0,4 \text{ mg/m}^3$,
- mejna koncentracija žveplovega dioksida, izraženega kot SO_2 , je 350 mg/m^3 ,
- mejna koncentracija žveplovega trioksida, izraženega kot SO_2 , je 60 mg/m^3 ,
- mejna koncentracija dioksinov in furanov je $0,4 \text{ ng/m}^3$;

Pri napravah s spremenljivimi obratovalnimi pogoji mora biti pri posameznih meritvah emisije žveplovih oksidov čas vzorčenja enak času trajanja šarže, vendar ne sme biti daljši od 24 ur. Ne glede na določbe 2. točke šestega odstavka 20. člena te uredbe se pri trajnih meritvah šteje, da obratovanje naprave čezmerno obremenjuje okolje, če zaradi emisije snovi iz naprave najmanj ena od polurnih povprečnih vrednosti koncentracije žveplovih oksidov več kot trikrat presega mejno koncentracijo.

Posebne mejne vrednosti za naprave za proizvodnjo svinca in njegovih zlitin iz sekundarnih surovin določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav za pridobivanje svinca in njegovih zlitin iz sekundarnih surovin.

3.3.2 naprave za proizvodnjo zlitin z železom po elektrotermičnem ali metalotermičnem postopku:

- mejna koncentracija celotnega prahu je 5 mg/m^3 ;

3.3.3 naprave za proizvodnjo aluminija z elektrolitskim postopkom: posebne mejne vrednosti določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo aluminija z elektrolitskim postopkom;

3.3.4 naprave za proizvodnjo aluminija iz sekundarnih snovi:

- mejna koncentracija celotnega prahu je 10 mg/m^3 ,
- mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženega kot NO_2 , v odpadnem plinu rotacijskih peči, ki obratujejo z gorilniki za zgorevanje s čistim kisikom, je $0,50 \text{ g/m}^3$,
- za kondicioniranje taline je prepovedana uporaba heksakloretana;

3.4 naprave za taljenje, litje ali rafiniranje barvnih kovin in njihovih zlitin:

3.4.1 barvne kovine, razen aluminija in magnezija:

- mejni masni pretok celotnega prahu je 50 g/h in mejna koncentracija 5 mg/m^3 ,
- pri taljenju svinca je mejna koncentracija vsote snovi iz II. nevarnostne skupine anorganskih delcev 1 mg/m^3 ,
- mejna koncentracija dioksinov in furanov je $0,4 \text{ ng/m}^3$,
- za kondicioniranje taline je prepovedana uporaba heksakloretana;

3.4.2 aluminij in magnezij: posebne mejne vrednosti za livarne aluminija in magnezija določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz livarn aluminija in magnezija;

3.6 naprave za valjanje kovin:

3.6.1 ogrevne peči in peči za toplotno obdelavo kovin:

- izmerjene koncentracije dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražene kot NO₂, se preračunajo na 5-odstotno računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih,
- mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženega kot NO₂, je 500 mg/m³,
- za naprave s predgrevanjem zraka za zgorevanje je mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženega kot NO₂, pri temperaturi predgrevanja, večji od 300 °C, enaka 515 mg/m³, večji od 400 °C, enaka 600 mg/m³, večji od 500 °C, enaka 800 mg/m³, večji od 600 °C, enaka 1.100 mg/m³ in večji od 1.650 °C, enaka 1.300 mg/m³,
- mejne vrednosti organskih snovi se pri napravah za toplotno obdelavo folij iz aluminija ne uporabljajo;

3.7 livarne sive litine, zlitin z železom in jekla: posebne mejne vrednosti določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz livarn sive litine, zlitin z železom in jekla;

3.8 livarne barvnih kovin:

3.8.1 livarne barvnih kovin razen aluminija in magnezija:

- mejna koncentracija ogljikovega monoksida je 150 mg/m³,
- mejna koncentracija žveplovega trioksida in žveplovega dioksida, izraženega kot SO₂, je 500 mg/m³,
- mejni masni pretok aminov je 25 g/h in mejna koncentracija 5 mg/m³,
- mejni masni pretok benzena je 5 g/h in mejna koncentracija 5 mg/m³;
- za kondicioniranje taline je prepovedana uporaba heksakloretana, razen pri proizvodnji ulitkov iz aluminijevih zlitin z visoko ravno kakovosti in varnosti ter za žarjenje na drobno zrno magnezijevih zlitin AZ81, AZ91 in AZ92, pri čemer pa poraba heksakloretana ne sme preseči 1,5 kg na dan, uporabo heksakloretana pa je treba dokumentirati,
- mejni masni pretok in mejna koncentracija celotnih organskih snovi, izražena kot celotni ogljik, se ne uporabljata;

3.8.2 livarne aluminija in magnezija: posebne mejne vrednosti za livarne aluminija in magnezija določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz livarn aluminija in magnezija;

3.9 naprave za nanašanje zaščitnih prevlek iz staljenih kovin na železo in jeklo:

- mejna koncentracija celotnega prahu je 5 mg/m³,
- mejna koncentracija anorganskih spojin klora, izražena kot HCl, v plinastem stanju 10 mg/m³;

Posebne mejne vrednosti za naprave za nanašanje kovinskih zaščitnih prevlek na kovinske površine s cinkovimi talilnimi kopeli določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav za vroče pocinkanje.

3.18 naprave za proizvodnjo svinčevih akumulatorjev:

- mejna koncentracija žveplove kisline je 1 mg/m³,
- mejni masni pretok celotnega prahu je 5 g/h in mejna koncentracija 0,5 mg/m³;

Odpadne pline, onesnažene s prahom, je treba zajemati in odvajati v odpraševalne naprave. Meglico žveplove kisline, ki se pojavi pri formiranju, je treba zajemati in odvajati v napravo za čiščenje odpadnih plinov.

4. Proizvodnja kemičnih izdelkov, fitofarmaceutskih sredstev in rafiniranje mineralnih olj:

4.1 naprave za proizvodnjo snovi ali skupin snovi s kemično pretvorbo:

4.1.b naprave za proizvodnjo ogljikovodikov z vsebnostjo kisika:

– mejna koncentracija benzena je pri oksidaciji cikloheksana 3 mg/m^3 ;

4.1.d naprave za proizvodnjo dušikovih ogljikovodikov:

– pri proizvodnji akrilonila je mejna koncentracija akrilonilna $0,2 \text{ mg/m}^3$,

– pri proizvodnji kaprolaktama je mejna koncentracija kaprolaktama 100 mg/m^3 ;

4.1.h naprave za proizvodnjo osnovnih plastičnih materialov:

– mesečna povprečna emisija vinilklorida pri proizvodnji polivinilklorida (PVC) ne sme presegati emisijskega faktorja 80 mg na kilogram PVC pri suspenzijski polimerizaciji,

– mesečna povprečna emisija vinilklorida pri proizvodnji polivinilklorida (PVC) ne sme presegati emisijskega faktorja 500 mg na kilogram PVC pri emulzijski ali mikrosuspenzijski polimerizaciji,

– pri proizvodnji viskoze je koncentracija vodikovih sulfidov 50 mg/m^3 in ogljikovega disulfida 400 mg/m^3 , pri čemer pa se ne ugotavlja čezmerna obremenitev za dnevne povprečne vrednosti koncentracije,

– pri proizvodnji poliuretanov se mejne vrednosti za organske snovi ne uporabljajo, če so poliuretanske pene polnjene s čistimi ogljikovodiki (npr. pentanom);

4.1.l naprave za proizvodnjo plinov:

– pri proizvodnji klora je mejna koncentracija klora 1 mg/m^3 , razen za naprave, ki utekočinjajo vso pridobljeno količino klora, pri katerih pa je mejna koncentracija klora 3 mg/m^3 ;

4.1.m naprave za proizvodnjo kislin:

4.1.m.1 naprave za pridobivanje dušikove kisline:

– mejna koncentracija N_2O je 800 mg/m^3 in

– mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženega kot NO_2 , je 200 mg/m^3 ;

4.1.m.2 naprave za pridobivanje žveplovih oksidov, žveplove kisline in oleuma:

Učinek čiščenja žveplovega dioksida v odpadnih plinih mora biti:

– pri postopkih z dvojno katalizo najmanj 99% . Če koncentracija žveplovega dioksida v vstopnih plinih stalno presega 8 prostorninskih %, mora biti učinek čiščenja pri spreminjajoči koncentraciji žveplovega dioksida v vstopnih plinih najmanj $99,5 \%$ in pri stalno enaki koncentraciji žveplovega dioksida v vstopnih plinih najmanj $99,6 \%$,

– pri kontaktnem postopku brez vmesne absorpcije in s koncentracijo žveplovega dioksida v vstopnih plinih manjšo kakor 6 prostorninskih % najmanj $97,5 \%$, emisije žveplovega dioksida in žveplovega trioksida pa je treba v naslednjih stopnjah še zmanjšati z uporabo tehnologij za zmanjševanje emisije žveplovih oksidov,

– pri mokri katalizi najmanj $97,5 \%$;

Če je koncentracija žveplovega dioksida v vstopnih plinih stalno enaka, je mejna koncentracija žveplovega trioksida 60 mg/m^3 , v drugih primerih pa 120 mg/m^3 .

4.1.p naprave za proizvodnjo anorganskih spojin:

4.1.p.1 naprave za proizvodnjo žvepla:

– pri Clausovih napravah z zmogljivostjo do vključno 20 t žvepla na dan emisijski delež za žveplo ne sme presegati 3% ,

- pri Clausovih napravah z zmogljivostjo več kakor 20 t žvepla na dan do vključno 50 t žvepla na dan emisijski delež za žveplo ne sme presegati 2 %,
- pri Clausovih napravah z zmogljivostjo več kakor 50 t žvepla na dan emisijski delež za žveplo ne sme preseči 0,2 %,
- mejna vrednost za žveplove okside se ne uporablja,
- emisija karbonil sulfida (COS) in ogljikovega disulfida (CS₂) v odpadnih plinih, izražena kot žveplo, ne sme presegati koncentracije 3 mg/m³,
- pri Clausovih napravah za pripravo zemeljskega plina je mejna koncentracija vodikovega sulfida 10 mg/m³;

4.1.r naprave za proizvodnjo pesticidov in biocidov:

- mejni masni pretok celotnega prahu je 5 g/h in mejna koncentracija 2 mg/m³;

4.2 naprave za mletje, strojno mešanje, pakiranje ali konfekcioniranje pesticidov in biocidov:

- mejni masni pretok celotnega prahu je 5 g/h in mejna koncentracija 5 mg/m³, razen za napravo, ki uporablja učinkovine z več kakor 10 % nevarnih snovi, pri kateri pa je mejna koncentracija celotnega prahu 2 mg/m³;

4.4 rafinerije mineralnih olj:

Mejne vrednosti celotnega prahu in žveplovih oksidov v odpadnih plinih iz naprav za katalitično cepljenje v vrtničnem sloju so pri regeneriranju katalizatorja:

- mejna koncentracija celotnega prahu 30 mg/m³,
- mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izražena kot SO₂, je 1.200 mg/m³;

Mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih iz naprav za kalcinacijo je 30 mg/m³.

4.6 naprave za proizvodnjo saj:

Pri proizvodnji industrijskih saj se uporabljajo naslednje mejne vrednosti:

- pri napravah za pridobivanje metanskih saj je mejna koncentracija ogljikovega monoksida 500 mg/m³,
- pri napravah za pridobivanje kuriščnih in plamenskih saj v odpadnem plinu priprave za naknadno zgorevanje je mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražena kot NO₂, 600 mg/m³,
- pri napravah za pridobivanje kuriščnih in plamenskih saj v odpadnem plinu priprave za naknadno zgorevanje je mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida v odpadnem plinu, izražena kot SO₂, 850 mg/m³,
- pri napravah za pridobivanje metanskih saj je mejna koncentracija plinastih organskih snovi, izražena kot celotni ogljik, 100 mg/m³,
- pri napravah za pridobivanje metanskih saj je mejna koncentracija benzena 5 mg/m³,
- emisijske vrednosti se pri odpadnih plinih naprav za pridobivanje kuriščnih in plamenskih preračunajo na računsko vsebnost 3 % kisika v odpadnih plinih;

4.7 naprave za proizvodnjo oglja ali elektrografita s sežiganjem ali grafitizacijo: posebne mejne vrednosti za naprave za izdelavo anod, ki se uporabljajo v elektroliznih pečeh za pridobivanje aluminija, določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo aluminija z elektrolitskim postopkom;

4.10 naprave za proizvodnjo premazov ali prevlek (lazur, temeljnih barv, lakov, disperzijskih barv) ali tiskarskih barv:

- mejna koncentracija celotnega prahu je 10 mg/m³;

Posebne mejne vrednosti za emisijo organskih spojin iz naprav za proizvodnjo premazov ali prevlek določata predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav, ki uporabljajo hlapna organska topila, in predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav, ki uporabljajo halogenirana hlapna organska topila.

5. Površinska obdelava z uporabo organskih snovi, proizvodnja plastičnih folij ter postopki predelave smol in plastike:

5.1 naprave za obdelavo površin materialov, izdelkov in predmetov z uporabo organskih topil, vključno s pripadajočimi sušilniki:

- mejni masni pretok celotnega prahu je 15 g/h in mejna koncentracija 3 mg/m³;

Posebne mejne vrednosti za emisijo organskih spojin iz naprav za obdelavo površin materialov, izdelkov in predmetov z uporabo organskih topil, vključno s pripadajočimi sušilniki, določata predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav, ki uporabljajo hlapna organska topila, in predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav, ki uporabljajo halogenirana hlapna organska topila.

5.2 naprave za prekrivanje s premazi, impregniranje, laminiranje in lakiranje steklenih ali mineralnih vlaken:

- mejna koncentracija vsote organskih snovi iz I. nevarnostne skupine organskih snovi je 30 mg/m³,
- pri impregniranju in sušenju steklene ali kamene volne je mejna koncentracija amoniaka 65 mg/m³, če pa se odpadni plini čistijo s sežiganjem, je mejna koncentracija amoniaka na izpustu čistilne naprave 100 mg/m³,
- pri nanašanju premazov na kopreno iz steklenih ali mineralnih vlaken je mejna koncentracija amoniaka 80 mg/m³,
- če se odpadni plini čistijo s sežiganjem, je mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženega kot NO₂, 350 mg/m³;

5.4 naprave za impregnacijo ali premazovanje materialov in predmetov s katranom, katranskim oljem ali vročim bitumnom:

- mejna koncentracija celotnih organskih snovi, razen organskih delcev, izražena kot celotni organski ogljik, je 20 mg/m³,
- mejne vrednosti se za organske spojine iz I. in II. nevarnostne skupine organskih spojin ne uporabljajo;

5.7 naprave, ki uporabljajo tekoče nenasičene poliestrske smole s stirenom kot dodatkom ali tekoče epoksi smole z aminom:

- mejna koncentracija celotnih organskih snovi, razen organskih delcev, izražena kot celotni organski ogljik, je 85 mg/m³, pri čemer morajo biti uporabljene primarne tehnike zmanjševanja emisije organskih spojin z uporabo smol z malo stirena ali brez stirena;

5.8 naprave za proizvodnjo predmetov iz aminoplastov ali fenolnih smol, kakor so furan, urea, fenol, resorcinol ali ksilenske smole s toplotno obdelavo:

- mejna koncentracija amoniaka je 50 mg/m³;

5.11 naprave za proizvodnjo poliuretanskih ali polistirenskih izdelkov, kot so embalaža, modeli, gradbeni in izolacijski elementi ali bloki v obliki kvadrov in naprave za zapolnjevanje votlin s poliuretansko peno, razen naprav, ki uporabljajo termoplastični poliuretanski granulati:

- mejne vrednosti za organske snovi se ne uporabljajo, kadar se za penilo ali potisni plin ne uporabljajo organske spojine, ki so snovi iz I. ali II. nevarnostne skupine organskih snovi, ali organske snovi, ki se uvrščajo v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, med rakotvorne, mutagene, strupene, zelo strupene ali snovi, strupene za razmnoževanje;

6 Proizvodnja lesa in pulpe:

6.1 naprave za proizvodnjo vlaknin iz lesa ali drugih vlaknastih materialov za proizvodnjo papirja:

- pri skladiščenju debel ali kosovnega lesa ni treba izvajati ukrepov preprečevanja ali zmanjševanja emisije prahu,
- mejne vrednosti organskih snovi se pri napravah za proizvodnjo lesovine ne uporabljajo;

6.2 naprave za proizvodnjo papirja, lepenke ali kartona:

- pri uporabi sušilnikov z neposrednim segrevanjem se v odpadnih plinih izmerjene koncentracije ne preračunajo na računsko vsebnost kisika,
- mejne vrednosti organskih snovi se pri napravah za proizvodnjo papirja ne uporabljajo, razen pri površinski obdelavi (premazovanje) z uporabo hlapnih organskih spojin,
- emisije organskih snovi v odpadnem plinu je treba zmanjševati z uporabo vhodnih materialov, ki povzročajo manj emisij, npr. umetnih smol ali elastomernih spojin z majhno vsebnostjo prostih monomerov. Pri uporabi sušilnikov z neposrednim segrevanjem je treba emisije organskih snovi v odpadnem plinu zmanjševati z optimiziranjem plinskih gorilnikov in prilagajanjem spreminjajočim se obremenitvam,
- odpadne pline iz rezervoarjev in silosov, v katerih utegne priti pri postopkih polnjenja do emisij prahu, je treba zajeti in odvesti v odpraševalno napravo. Odpadne pline iz proizvodnje lesovine je treba zajeti in po možnosti uporabiti kot zgorevalni zrak v kurilni napravi;

6.3 naprave za proizvodnjo vezanega lesa, ivernih ali vlaknenih plošč:

- posebne mejne vrednosti določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo lesnih kompozitov;

7. Proizvodnja hrane, piva, tobaka in krme ter kmetijskih proizvodov:

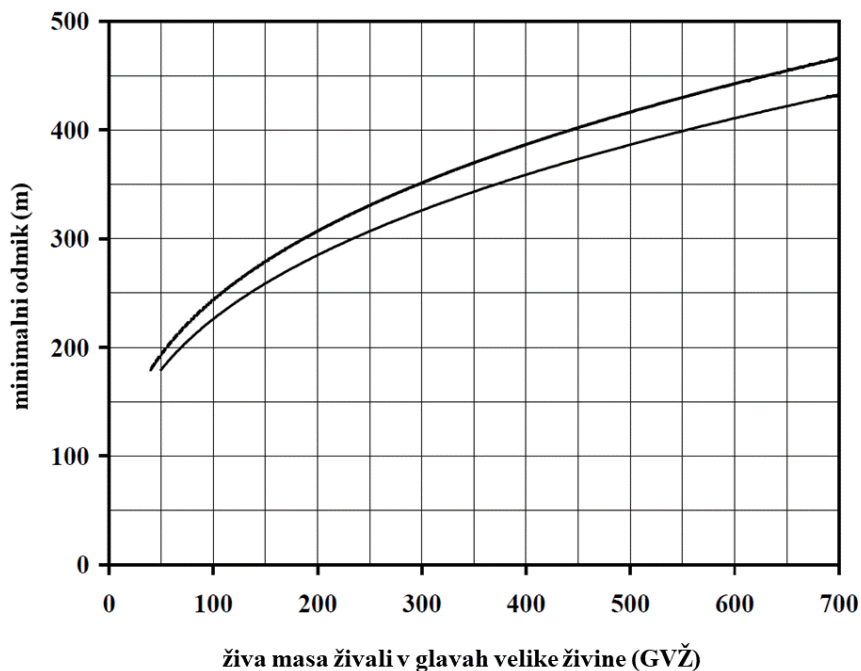
7.1 naprave za intenzivno rejo:

Minimalni odmik:

Pri gradnji naprav je treba upoštevati minimalne odmike od najbližjega obstoječega ali v prostorskem izvedbenem aktu predvidenega stanovanjskega območja ob upoštevanju žive mase živali v glavah velike živine.

Odmik je lahko manjši, če so z ukrepi na primarni strani zmanjšane emisije snovi, ki povzročajo vonj, ali če se odpadni plin, vsebujoč vonj, obdeluje v napravi za čiščenje odpadnih plinov. Zmanjšanje minimalnega odmika, pogojeno z zmanjšanjem emisij snovi, ki povzročajo vonj, je treba določiti s pomočjo primernega modela za izračun širjenja vonja, katerega primernost je treba dokazati pristojnemu organu.

Krivulja minimalnega odmika (zgornja krivulja predstavlja minimalni odmik za rejo perutnine, spodnja krivulja pa minimalni odmik za prašičerejo.)



Živa masa živali v glavah velike živine se določi z uporabo predpisov s področja kmetijstva.

Pri gradnji novih naprav je treba upoštevati minimalni odmik vsaj 150 m od rastlin, občutljivih na dušik (npr. drevesnice, kulturne rastline), in ekosistemov (npr. resava, barje, gozd).

Gradbene in operativne zahteve:

Praviloma je pri novih napravah treba izvesti naslednje gradbene in obratovalne ukrepe:

- najvišja možna stopnja čistoče in suhosti v hlevu. To vključuje ohranjanje čistoče in suhosti v staji, na površinah za iztrebljanje, gibanje in ležanje, na hodnikih, inštalaciji in v okolici hleva. Izgubo vode za napajanje je treba preprečiti z napajalno tehniko z majhnimi izgubami,
- količina krme za živino se odmeri tako, da so ostanki minimalni; ostanke je treba redno odstranjevati iz hleva. Pokvarjeno ali neuporabno krmo ali njene ostanke ni dovoljeno skladiščiti na prostem. Če se za krmljenje uporablja krma z močnim vonjem (npr. ostanke hrane, sirotka), je le-to treba skladiščiti v zaprtih ali pokritih posodah,
- krmljenje mora biti prilagojeno potrebam živali po hranilnih snoveh,
- primerna klima v hlevu. Pri hlevih s prisilnim prezračevanjem je treba upoštevati standarde tehnike. Razvod odzračevalnih cevi mora biti prilagojen danostim lokacije. Naravno prezračevani hlevi naj bodo po možnosti obrnjeni tako, da je strešno slame pravokotno na glavno smer vetra, hlevi pa naj omogočajo prost pretok zraka in naj imajo na čelni strani dodatne prezračevalne odprtine. Pri postopku s trdnim hlevskim gnojem je treba uporabiti zadostno količino stelje, ki zmanjšuje emisije vonja. Stelja mora biti suha in čista. Gnojišče za skladiščenje trdega gnoja z vsebnostjo suhe mase pod 25 % je treba urediti na za vodo neprepustni betonski plošči po standardu tehnike ali na primerljivem primernem tesnilnem materialu. Zbrano gnojnico je treba speljati v brezodtočni vsebnik. Da bi zmanjšali emisije, pogojene z vetrom, je gnojišče treba s treh strani obdati z zidom in ga urediti na čim manjši površini,
- za zmanjšanje emisij vonja iz hleva je treba pri sistemih z gnojevko zbirajoče se iztrebke in urin kontinuirano ali v kratkih časovnih razmakih transportirati do skladišča za gnojevko. Med hlevom in zunaj ležečimi kanali in cisternami za gnojevko je treba vgraditi smradno zaporo,
- naprave za skladiščenje in pretovarjanje tekočih organskih gnojil je treba namestiti v skladu s standardi tehnike. Pri vmesnem skladiščenju gnojevke v hlevu (v kleti za skladiščenje gnojevke) je treba zmogljivost vmesnega skladišča določiti tako, da je v

primeru odsesavanja pod površino tal maksimalni nivo polnjenja vmesnega skladišča do 50 cm pod betonsko rešetko; sicer zadostuje 10 cm. Pri odsesavanju pod površino tal je treba hlevski zrak odsesavati z majhno hitrostjo (maks. 3 m/s) neposredno izpod perforiranih tal,

- skladiščenje tekočega gnoja (zunaj hleva) mora potekati v zaprtih vsebnikih ali pa je treba uporabiti druge enakovredne ukrepe za zmanjševanje emisij, ki dosegajo stopnja zmanjšanja emisij glede na odprte vsebnike brez pokrova najmanj 80 % emisije snovi z močnim vonjem in amoniaka. Umetne plavajoče sloje je treba v primeru njihovega uničenja zaradi mešanja ali praznjenja po zaključku del nemudoma vrniti v funkcionalno stanje. Dodaten pokrov ni potreben, če se na površju izoblikuje naraven plavajoči zaščitni sloj,
- skladiščne zmogljivosti za tekoča organska gnojila, ki služijo kot gnojilna sredstva v lastni napravi, je treba določiti tako, da bodo zadostovale za najmanj šest mesecev ob upoštevanju dodatnega volumna za padavinsko vodo in vodo za čiščenje; dodatni volumen za padavinsko vodo lahko odpade, če je s pomočjo primerne pokrova zagotovljeno, da voda ne more zaiti v vsebnik. Za tekoča organska gnojila, ki se posredujejo tretjim osebam v nadaljnjo rabo, je treba dokazati, da sta njihovo skladiščenje in raba v skladu z določili;

Za naprave za rejo ali vzrejo perutnine veljajo naslednje dodatne zahteve:

- pri reji v kletkah je treba predvideti sušenje ali zračenje traku, kamor padajo iztrebki (stopnja suhosti najmanj 60 %). Posušene perutninske iztrebke je treba skladiščiti tako, da je izpostavljenost vlagi (npr. zaradi dežja) na območju naprave izključena. Pri prosti reji perutnine je treba napravo in pripadajoče zunanje površine dimenzionirati in urediti tako, da hranilne snovi v perutninskih iztrebkih ne bodo imele škodljivih vplivov na okolje, še posebej v zvezi z zaščito tal in voda;

7.2 klavnice:

Minimalni odmik:

Pri gradnji naprav naj bo odmik od najbližjega obstoječega ali v prostorskem izvedbenem aktu predvidenega stanovanjskega območja večji od 350 m. Odmik je lahko manjši, če so z ukrepi na primarni strani zmanjšane emisije snovi, ki povzročajo vonj, ali če se odpadni plini z vonjem obdelujejo v napravi za čiščenje odpadnih plinov. Zmanjšanje minimalnega odmika, pogojeno z zmanjšanjem emisij snovi, ki povzročajo vonj, je treba določiti s pomočjo primerne modela za izračun širjenja vonja, katerega primernost je treba dokazati pristojnemu organu. Minimalna oddaljenost je lahko manjša od najmanjše predpisane oddaljenosti tudi v primeru, da čas obratovanja klavnice ni večji od 250 ur na leto; v takšnem primeru se ukrepi za emisije snovi, ki povzročajo vonj, določijo v strokovni oceni vplivov emisije snovi v zrak iz naprave.

Gradbene in operativne zahteve:

Pri novih napravah je treba izvesti naslednje gradbene in operativne ukrepe:

- razkladanje živine lahko poteka v zaprtih prostorih z zaprtimi vrati ali s klančino za raztovarjanje živali, ki je na treh straneh obdana s steno, pri čemer je v čakalnem prostoru zagotovljeno zračenje. Hlev, tekoče trakove v klavnici in trakove za predelavo stranskih proizvodov ter odpadkov je treba predvideti izključno v zaprtih prostorih. Izogniti se je treba vmesnemu skladiščenju,
- zbrano govejo in prašičjo kri je treba skladiščiti pri temperaturah pod 10 °C. Strjevanje krvi je treba preprečiti s prečrpavanjem. Za praznjenje rezervoarja s krvjo je treba uporabiti postopek z vračanjem plinov. Rezervoar s krvjo je treba redno čistiti,
- klavne odpadke in stranske proizvode pri klanju je treba skladiščiti v zaprtih vsebnikih ali prostorih. Temperatura klavnih odpadkov in stranskih proizvodov pri klanju mora biti nižja od 10 °C ali pa jih je treba skladiščiti v prostorih, v katerih je temperatura nižja od

5 °C, oziroma jih dnevno odvažati. Pretovarjanje zaradi transporta do kafilerije je treba izvajati v zaprtih vsebnikih,

- odpadne pline iz proizvodnih naprav, obratov za predelavo in skladiščenje stranskih proizvodov pri klanju ali odpadkov je treba zajeti in jih odvesti v napravo za čiščenje plinov ali izvesti druge enakovredne ukrepe za zmanjšanje emisij;

Za naprave za klanje perutnine kakor tudi za klanje drugih živali v obsegu več kot 10 t žive mase na dan veljajo naslednje dodatne zahteve:

- takoj po izpraznitvi tovornih vozil je treba seno in iztrebke shraniti na gnojišče. Dostavna vozila je treba oprati z visokotlačnim čistilcem. Bokse je treba takoj po izpraznitvi temeljito oprati. Predvideti je treba naprave, s katerimi je mogoče prašiče v hlevu škropiti z vodo,
- izpodrinjeni zrak pri polnjenju vsebnikov za kri je treba zajeti in ga odvesti v napravo za čiščenje odpadnega plina (npr. filter z aktivnim ogljem),
- pri klanju prašičev morajo biti plamenske peči nastavljene tako, da bo zadrževalni čas odpadnih plinov v reakcijskem območju, če je to mogoče, znašal 1 sekundo, najmanj pa 0,5 sekunde. Temperatura v reakcijskem območju se mora gibati med 600 °C in 700 °C. S skrbno pripravo mešanice plina in zraka je treba zagotoviti obratovanje plamenskih peči, pri katerem so izpusti vonja majhni. Plamenske peči smejo obratovati le na zemeljski plin ali druga plinska goriva, ki zagotavljajo primerljivo obratovanje z malo izpustov;

7.3.a naprave za proizvodnjo jedilnih maščob iz živalskih surovin razen mleka;

7.3.b naprave za topljenje živalskih maščob;

7.4.a naprave za proizvodnjo konzerviranega mesa ali zelenjave;

7.4.b naprave za proizvodnjo hrane za živali s toplotno obdelavo sestavin živalskega izvora:

Gradbene in operativne zahteve:

Pri novih napravah je treba uporabiti naslednje gradbene in operativne ukrepe:

- pri napravah za pridobivanje jedilnih maščob iz živalskih surovin ali za topljenje živalskih maščob je treba kot procesno tehniko prednostno uporabljati suhe postopke pridobivanja masti,
- raztovarjanje se lahko izvaja izključno pri zaprtih skladiščnih vratih. Procesne naprave, vključno s skladišči, je treba namestiti v zaprtih prostorih,
- odpadne pline iz procesnih naprav in skladišč je treba zajeti; odpadne pline s snovmi z močnim vonjem je treba odvesti v napravo za čiščenje plinov ali izvesti druge enakovredne ukrepe za zmanjšanje emisij,
- surove produkte in polizdelke je treba skladiščiti v zaprtih vsebnikih ali v prostorih s temperaturo pod 10 °C. Izogniti se je treba vmesnemu skladiščenju na odprtem,
- umazani vsebniki za prevoz se smejo odlagati in čistiti le v zaprtih prostorih;

7.5 naprave za prekajevanje mesnih ali ribjih proizvodov:

Gradbene in operativne zahteve:

Pri novih napravah je treba uporabiti naslednje gradbene in operativne ukrepe:

- naprave za prekajevanje je treba namestiti in uporabljati tako:
 - a) da bo lahko plin, ki se uporablja za prekajevanje, iz prekajevalnice izhajal le, ko postane naprava za čiščenje odpadnega plina dovolj učinkovita za doseganje skladnosti z emisijskimi vrednostmi,

- b) da se bodo nastajajoči odpadki skladiščili v zaprtih vsebnikih;
- poleg tega se naprava za prekajevanje med postopkom prekajevanja ne sme odpirati; to ne velja za naprave za hladno prekajevanje kot tudi ne za naprave, v katerih je ustvarjen podtlak in iz katerih dimni plini pri odprtih vratih naprave za prekajevanje ne morejo uhajati na prosto,
 - odpadne pline je treba zajeti na izvoru (npr. prekajevalna komora) in jih odvesti v napravo za čiščenje odpadnih plinov ali izvesti druge enakovredne ukrepe za zmanjšanje emisij,
 - proizvodne odpadke je treba skladiščiti v zaprtih vsebnikih pri temperaturi, ki je nižja od 10 °C,
 - ribje proizvode je treba hraniti v zaprtih prostorih z odzračevanjem;

7.7 naprave za proizvodnjo želatine ali živalskega kleja iz kož ali kosti;

7.8 naprave za proizvodnjo živalske krme ali gnojil ali tehničnih maščob iz živalskih stranskih proizvodov, kakor so kosti, živalska dlaka, perje, rogovi, kremplji ali kri:

7.9 naprave za skladiščenje ali predelavo neobdelane živalske dlake, razen volne:

7.10 naprave za skladiščenje neobdelanih kosti;

7.11 naprave za odstranjevanje ali predelavo živalskih trupel ali živalskih stranskih proizvodov kot tudi naprave, v katerih se zbirajo ali skladiščijo živalska trupla, deli živalskih trupel ali živalski stranski proizvodi:

Gradbene in operativne zahteve:

Pri novih napravah je treba izvesti naslednje gradbene in operativne ukrepe:

- raztovarjanje mora praviloma potekati pri zaprtih skladiščnih vratih. Procesno opremo vključno s skladišči je treba namestiti v zaprtih prostorih,
- odpadne pline iz procesnih naprav in skladišč je treba zajeti; odpadne pline s snovmi z močnim vonjem je treba odvesti v napravo za čiščenje plinov ali izvajati druge enakovredne ukrepe za zmanjšanje izpustov,
- surove produkte in polizdelke je treba skladiščiti v hlajenih zaprtih vsebnikih ali prostorih. Izogniti se je treba vmesnemu skladiščenju na odprtem,
- umazani vsebniki za prevoz se smejo odlagati in čistiti le v zaprtih prostorih;

7.14 naprave za sušenje gnoja:

Minimalni odmik:

Pri gradnji novih virov vonja je treba upoštevati minimalni odmik 500 m do najbližjega obstoječega ali v prostorskem izvedbenem aktu predvidenega stanovanjskega območja.

Gradbene in operativne zahteve:

Tehnološke enote in postrojenje, vključno s skladišči, je treba namestiti v zaprtih prostorih. Odpadne pline iz tehnoloških enot, postrojenj in skladišč je treba zajeti in odvesti v napravo za čiščenje odpadnih plinov.

7.16 naprave za proizvodnjo pивskega sladu:

Organske snovi:

Uporablja se 24. člen te uredbe, mejna koncentracija celotnih organskih snovi, razen organskih delcev, izražena kot celotni organski ogljik, je pri proizvodnji kvasa 80 mg/m³.

7.17 naprave za mletje hrane ali živalske krme:

Gradbene in operativne zahteve:

Odpadne pline, ki vsebujejo prah, je treba zajeti na izvoru, npr. pri sprejemu žita, na območju polnjenja v vreče, in jih odvesti v napravo za odpraševanje.

7.19 naprave za proizvodnjo olj ali maščob iz rastlinskih surovin:

Gradbene in operativne zahteve:

Odpadne pline je treba zajeti na izvoru (npr. žitni silos, predelava semen, praženje, sušenje, hlajenje, silos z drobljencem, peletiranje, prekladanje drobljenca) in jih odvajati v napravo za čiščenje odpadnih plinov ali izvesti druge enakovredne ukrepe za zmanjšanje emisij.

Če se za zmanjševanje emisije snovi, ki povzročajo vonj, uporablja biofilter, se mejne vrednosti anorganskih snovi v plinastem stanju iz 23. člena te uredbe uporabljajo, mejna koncentracija za vodikov sulfid v odpadnih plinih se ne uporablja.

7.20 naprave za proizvodnjo ali rafiniranje sladkorja iz sladkorne pese ali nerafiniranega sladkorja:

Gradbene in operativne zahteve:

Naprave za sušenje rezancev sladkorne pese je treba izvesti v skladu s tehniko posrednega sušenja (parnega sušenja) ali izvesti druge enakovredne ukrepe za zmanjšanje emisij.

Organske snovi:

Mejne vrednosti organskih snovi iz 24. člena te uredbe se uporabljajo, mejni masni pretok organskih snovi v odpadnem plinu, izraženem kot celotni ogljik, je 0,65 kg/h. Mejne vrednosti organskih snovi iz I. in II. nevarnostne skupine se ne uporabljajo.

Uporabljajo se primarne ali drugi tehnike zmanjševanja emisije organskih spojin v skladu z razpoložljivimi tehnikami.

7.21 naprave za sušenje zelene krme:

Minimalni odmik:

Pri gradnji naprav je treba zagotoviti minimalni odmik 500 m do najbližjega obstoječega ali v prostorskem izvedbenem aktu predvidenega stanovanjskega območja. Odmik je lahko manjši, če so z ukrepi na primarni strani zmanjšane emisije snovi, ki povzročajo vonj, ali če se odpadni plini, ki povzročajo vonj, obdelujejo v napravi za čiščenje odpadnih plinov. Zmanjšanje minimalnega odmika, pogojeno z zmanjšanjem emisij snovi, ki povzročajo vonj, se določi s pomočjo primernega modela za izračun širjenja vonja, katerega primernost je treba dokazati pristojnemu organu.

Gradbene in operativne zahteve:

Preveriti je treba možnost uporabe tehnoloških rešitev, s katerimi se izvede posredno sušenje v vsaj eni fazi procesa. Sušilnik je treba upravljati tako, da ni presežena referenčna veličina za ogljikov monoksid, npr. s prilagajanjem njegove vstopne temperature.

Celotni prah:

Mejna koncentracija celotnega prahu v mokrih odpadnih plinih je 75 mg/m³.

Organske snovi:

Mejne vrednosti organskih snovi iz 24. člena te uredbe se ne uporabljajo. Mejna vrednost organskih snovi, izraženih kot celotni ogljik, je 250 g celotnega ogljika na 1 t vodnih par v odpadnih plinih. Mejna vrednost vsote formaldehida, acetaldehida, akroleina in furfurala iz I. nevarnostne skupine organskih snovi je 100 g na 1 t vodnih par v odpadnih plinih.

Trajne meritve ogljikovega monoksida:

Naprave je treba opremiti z merilniki, ki trajno merijo mejno koncentracijo emisij ogljikovega monoksida.

Na podlagi meritev emisij je treba maksimalno koncentracijo ogljikovega monoksida v odpadnih plinih določiti tako, da niso presežene specifične emisije organskih snovi in aldehydov v odpadnem plinu (referenčna veličina za CO).

7.23 naprave za proizvodnjo piva:

Organske snovi:

Mejne vrednosti organskih snovi iz 24. člena te uredbe v odpadnih plinih iz varilnice in zahteve za trajne meritve teh snovi se ne uporabljajo.

7.26 naprave za praženje kavnih nadomestkov, žit, kakavovih semen ali oreščkov:

Gradbene in operativne zahteve:

- razkladanje tovora se lako izvaja le pri zaprtih vratih skladišča. Tehnološke enote in postrojenja, vključno s skladišči, je treba namestiti v zaprtih prostorih. Izogniti se je treba vmesnemu skladiščenju na odprtem,
- odpadne pline je treba zajeti na izvoru, npr. v pražilnicah, vključno s hladilnim zrakom, v vakuumski napravi, centralnem odsesavanju za mleto kavo, v silosih; odpadne pline s snovmi z močnim vonjem je treba odvesti v napravo za čiščenje odpadnega plina ali izvesti druge enakovredne ukrepe za zmanjšanje emisij. Če to ni v nasprotju z varnostno-tehničnimi vidiki, si je pri praženju treba prizadevati za vračanje odpadnih plinov v zgorevalno komoro.

Dušikovi oksidi:

Mejne vrednosti anorganskih snovi iz 23. člena te uredbe se uporabljajo, mejni masni pretok dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženega kot NO₂, je 1.800 g/h in mejna koncentracija 350 mg/m³, če je primerno, se uporabijo primarne in druge tehnike zmanjševanja emisije organskih spojin.

8. Naprave za predelavo in odstranjevanje odpadkov in drugih materialov:

8.1 naprave za odstranjevanje ali recikliranje trdnih, tekočih ali v posode zajetih plinastih odpadkov ali odlagališčnega plina z gorljivimi sestavinami po termičnem postopku:

8.1a naprave za odstranjevanje ali predelavo trdnih, tekočih ali v posode zajetih plinastih odpadkov ali odlagališčnega plina z gorljivimi sestavinami po termičnem postopku ter naprave za sežig odlagališčnega plina ali drugih plinastih snovi. Posebne mejne vrednosti za emisijo snovi v zrak iz naprav za odstranjevanje ali predelavo trdnih in tekočih odpadkov s termičnimi postopki, zlasti s postopki razplinjevanja, ter s postopki obdelave s plazmo, pirolizo, uplinjanjem, sežiganjem ali kombinacijo določa predpis, ki ureja sežiganje odpadkov:

8.1a.1 naprave za odstranjevanje ali predelavo odlagališčnega plina z gorljivimi sestavinami po termičnem postopku: pri uporabi odlagališčnega plina v kurilnih napravah določa posebne mejne vrednosti predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz kurilnih naprav;

8.1a.2 naprave za sežig odlagališčnega plina ali drugih plinastih snovi:

Določbe te točke se ne uporabljajo za zgorevanje plinov na plamenicah kot posledica obratovalnih motenj ali aktiviranja varnostnih ventilov. Zahteve v zvezi z omejevanjem emisij se določijo za vsak posamezen primer posebej v okoljevarstvenem dovoljenju:

8.1a.2.1 naprave za sežig odlagališčnega plina ali drugih gorljivih plinastih snovi iz naprav za obdelavo odpadkov:

Gradbene in operativne zahteve:

Če se zajeti odlagališčni plin ali druge gorljive plinaste snovi (npr. plin iz čistilnih naprav, bioplin) ne uporabljajo v kurilnih napravah ali nepremičnih motorjih z notranjim zgorevanjem kot gorivo za izrabo energije, temveč se zaradi slabe kakovosti plina, majhne količine plina ali neizogibnega mirovanja naprave za izrabo energije sežigajo brez izrabe energije, je treba pline odvesti na plamenico.

Temperatura odpadnega plina pri konici plamena mora biti najmanj 1.000 °C, čas zadrževanja vročih odpadnih plinov v zgorevalnem prostoru, merjeno od konice plamena, pa mora biti najmanj 0,3 sekunde.

Referenčna veličina:

Izmerjene koncentracije se preračunajo na 3-odstotno računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih.

Masni pretoki:

Masni pretoki iz poglavja V. Mejne vrednosti emisije snovi te uredbe se ne uporabljajo.

Organske snovi:

Mejne vrednosti emisije za organske snovi iz 24. člena te uredbe se ne uporabljajo.

Meritve:

Za nadzor poteka zgorevanja je treba plamenico opremiti z merilniki, ki kontinuirano merijo in beležijo temperaturo v zgorevalnem prostoru, meritve temperature se izvajajo na mestu, ki ga dosežejo odpadni plini po koncu predpisanega časa zadrževanja.

8.1a.2.2 naprave za sežig odlagališčnega plina ali drugih gorljivih plinastih snovi, ki ne izhajajo iz naprav za obdelavo odpadkov:

Gradbene in operativne zahteve:

Gorljive plinaste snovi, ki se ne uporabljajo v kurilnih napravah ali nepremičnih motorjih z notranjim zgorevanjem kot gorivo za izrabo energije, temveč se iz varnostnih razlogov ali zaradi posebnih obratovalnih zahtev sežigajo brez izrabe energije, je treba po možnosti odvesti v napravo za čiščenje odpadnih plinov s termičnim ali katalitičnim naknadnim zgorevanjem. Če to ni mogoče (če npr. zaradi nekontinuirano razpoložljivega, količinsko močno nihajočega ali le v kratkih časovnih obdobjih razpoložljivega plina obratovanje naprave za čiščenje odpadnih plinov tudi pri uporabi vmesnega zalogovnika plina ni učinkovito ali ni izvedljivo), je treba te gorljive pline sežgati na plamenici. Sežig halogeniranih gorljivih plinastih snovi na plamenicah ni dovoljen.

Pri plamenicah mora biti temperatura odpadnega plina v plamenu najmanj 850 °C.

Žveplovi oksidi, dušikovi oksidi ali ogljikov monoksid:

Mejne vrednosti emisije iz 23. člena te uredbe se ne uporabljajo.

Organske snovi:

Mejne vrednosti organskih snovi iz 24. člena te uredbe se ne uporabljajo. Pri organskih snoveh stopnja zmanjšanja emisije ne sme biti manjša od 99,9 % glede na skupni organski ogljik ali ne sme presežati koncentracije 20 mg/m³ organskih snovi, izraženo kot celotni ogljik. Pri plamenicah stopnja zmanjšanja emisije ne sme biti manjša od 99 % glede na skupni organski ogljik.

Meritve:

Za nadzor poteka zgorevanja je treba plamenico opremiti z merilniki, ki kontinuirano merijo in beležijo temperaturo v zgorevalnem prostoru, meritve temperature se izvajajo na mestu, ki ga dosežejo odpadni plini po koncu predpisanega časa zadrževanja.

8.1.b nepremični motorji z notranjim zgorevanjem za uporabo odpadnih olj ali odlagališčnega plina: posebne mejne vrednosti so določene v predpisu, ki ureja emisijo snovi v zrak iz kurilnih naprav;

8.2 naprave za proizvodnjo električne energije, pare, tople vode, procesne toplote ali vročega odpadnega plina z vhodno toplotno močjo manj kakor 50 MW, če je gorivo iz:

- barvanega, lakiranega ali oplemenitenega lesa in njegovih ostankov, na les pa niso bila nanešena nikakršna sredstva za zaščito lesa ali jih les ne vsebuje zaradi obdelave ali prevleke, premazi pa ne vsebujejo halogeniranih organskih spojin;
- vezanega lesa, ivernih plošč, vlaknenih plošč ali kako drugače lepljenega lesa in njegovih ostankov, na les pa niso bila nanešena nikakršna sredstva za zaščito lesa ali jih les ne vsebuje zaradi obdelave ali prevleke, premazi pa ne vsebujejo halogeniranih organskih spojin.

Posebne mejne vrednosti za uporabo odpadkov iz lesa v napravah za proizvodnjo električne energije, pare, tople vode, procesne toplote ali vročega odpadnega plina z vhodno toplotno močjo manj kakor 50 MW določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz kurilnih naprav.

8.4 naprave za sortiranje mešanih komunalnih odpadkov pred njihovo nadaljnjo predelavo:

Gradbene in operativne zahteve:

Naprave morajo biti konstruirane in obratovati tako, da se med celotnim postopkom obdelave, vključno z dostavo in odvozom, emisije prahu preprečijo v največji možni meri.

Odpadne pline je treba zajeti na izvoru in jih, zlasti za zmanjšanje emisij vonja, odvesti v napravo za čiščenje odpadnih plinov.

Celotni prah:

Mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih je 10 mg/m^3 .

8.5 naprave za proizvodnjo komposta iz organskih odpadkov:

Minimalni odmik:

Pri napravah z zmogljivostjo 3.000 t na leto ali več je treba pri gradnji zagotoviti minimalni odmik:

- najmanj 300 m pri zaprtem kompostiranju (zalogovnik, glavni razkroj (fermentacija) in zorenje),
- najmanj 500 m pri odprtem kompostiranju (kompostne kope)

do najbližjega obstoječega ali v prostorskem izvedbenem aktu predvidenega stanovanjskega območja.

Odmik je lahko manjši, če so z ukrepi na primarni strani zmanjšane emisije snovi, ki povzročajo vonj, ali če se odpadni plin, ki povzroča vonj, obdeluje v napravi za čiščenje odpadnih plinov. Zmanjšanje minimalnega odmika, pogojeno z zmanjšanjem emisij snovi, ki povzročajo vonj, je treba določiti s pomočjo primernega modela za izračun širjenja vonja, katerega primernost je treba dokazati pristojnemu organu.

Gradbene in operativne zahteve:

- Upoštevati je treba naslednje gradbene in operativne zahteve: zalogovniki v sprejemnih prostorih kompostarn morajo biti dimenzionirani glede na njeno proizvodno zmogljivost,
- pri kompostarnah z zmogljivostjo 30.000 t na leto ali več morajo sprejemni in proizvodni del naprave obratovati v podtlaku. Odsesani odpadni plini se morajo odvajati in čistiti v

napravah za čiščenje odpadnih plinov. Stavba mora biti opremljena s hitrimi drsnimi vrati, ki se lahko odpirajo le ob nujnih vstopih in izstopih iz stavbe. Kot dopolnilni ukrep se lahko uporabijo tudi zračne zavese ali druge sorodne tehnike zmanjševanja difuznih emisij vonja,

- manipulativne površine kompostarne morajo biti čiste in prekrte z asfaltom ali betonom, preprečiti je treba ponikanje izcednih vod v tla,
- pri kompostarnah iz drugega stolpca priloge 4 te uredbe morajo biti naprave, v katerih poteka glavni razkroj, med delovanjem čim bolj zaprte. To velja še posebej za naprave, ki predelujejo razgradljive biološke odpadke z močnim vonjem. Pri napravah z zmogljivostjo 30 t na dan ali več morajo biti naprave (zalogovnik, glavni razkroj) zaprte izvedbe,
- odpadni plini iz sprejemnih in proizvodnih delov kompostarn iz prvega stolpca priloge 4 te uredbe ter naprav zaprte izvedbe, kjer poteka glavni razkroj, morajo biti odsesovani v biofilter ali njemu enakovredno tehniko čiščenja odpadnih plinov. Odpadni plini se prednostno zajemajo na izvoru. Načrtovanje in upravljanje biofiltrir se izvaja skladno z VDI 3477 ali drugim enakovrednim evropskim ali mednarodno prizanim standardom,
- odprto kompostiranje se lahko izvaja le za biološko razgradljive odpadke, kot so odpadki s številko biološko razgradljivih odpadkov: 02 01 07, 03 01 01, 03 01 05 in 20 02 01, primerni za kompostiranje, iz predpisa, ki ureja predelavo biološko razgradljivih odpadkov in uporabo komposta ali digestata,
- delo v odprtih objektih za kompostiranje mora potekati v skladu s stanjem tehnike. Z ukrepi, kot so uporaba ustrezne količine strukturnega materiala in primerna višina zasipnice, je treba poskrbeti za ustrezno zračenje zasipnice. Biološki odpadki, pri katerih lahko steče proces fermentacije, se ne smejo hraniti v odprtih prostorih za kompostiranje;

Vonj:

Za naprave z zmogljivostjo 10.000 t na leto ali več je mejna koncentracija vonja v očiščenih odpadnih plinih $500 \text{ ou}_E/\text{m}^3$.

Celotni prah:

Mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnem plinu je $10 \text{ mg}/\text{m}^3$.

Organske snovi:

Mejna koncentracija organskih snovi, razen metana, izražena kot celotni ogljik, je $50 \text{ mg}/\text{m}^3$.

Meritve:

Za naprave z zmogljivostjo 10.000 t na leto ali več se meritve vonja izvajajo enkrat letno.

8.6 naprave za biološko obdelavo odpadkov:

Minimalni odmik:

Pri napravah z zmogljivostjo 10 t na dan ali več je treba pri gradnji zagotoviti minimalni odmik:

- pri zaprtih napravah (bunker, fermentacija, zorenje) 300 m,
- pri odprtih napravah 500 m

do najbližjega obstoječega ali v prostorskem izvedbenem aktu predvidenega stanovanjskega območja.

Odmik je lahko manjši, če so z ukrepi na primarni strani zmanjšane emisije snovi, ki povzročajo vonj, ali če se odpadni plin, ki povzroča vonj, obdeluje v napravi za čiščenje odpadnih plinov. Zmanjšanje minimalnega odmika, pogojeno z zmanjšanjem emisij snovi, ki povzročajo vonj, je treba določiti s pomočjo primerne modela za izračun širjenja vonja, katerega primernost je treba dokazati pristojnemu organu.

Gradbene in operativne zahteve:

Uporabiti je treba naslednje konstrukcijske in organizacijske ukrepe:

- skladiščne zmogljivosti morajo biti dimenzionirane glede na proizvodno zmogljivost, upoštevati je treba nihanja v mesečnih obremenitvah, eventualno je treba predvideti zorilnico. Naprave morajo biti konstruirane in obratovati tako, da se prepreči ponikanje izcednih vod v tla. Manipulativne površine morajo biti čiste in prekrte z asfaltom ali betonom,
- dovozni zalogovniki morajo biti zasnovani v zaprti izvedbi z zapornico za vozila; pri odprti hali in razkladanju vozil z odpadki je treba pline iz zalogovnika odsesavati in odvajati v napravo za čiščenje odpadnih plinov,
- procesne vode je treba zajeti in jih uporabiti znotraj procesa,
- vodno paro, ki kondenzira pri prezračevanju kompostnih kop (naknadno kompostiranje), in izcedne vode pri kompostiranju, ki ne poteka v zaprtih objektih, je dopustno uporabiti za vlaženje komposta le, če se preprečijo obremenitve z vonjem,
- v zaprtih napravah ali odprtih napravah z odsesavanjem je treba odpadne pline, ki vsebujejo prah, v največji možni meri zajeti na izvoru, npr. pri drobljenju, sejanju ali pretovoru,
- odpadne pline iz prezračevanih kompostnih kop v procesu naknadnega kompostiranja je treba odvajati v biofilter ali enakovredno napravo za čiščenje odpadnih plinov.

Vonj:

Mejna koncentracija vonja v očiščenih odpadnih plinih je $500 \text{ ou}_E/\text{m}^3$.

Celotni prah:

Mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnem plinu je $10 \text{ mg}/\text{m}^3$.

Organske snovi:

Mejna koncentracija organskih snovi, razen metana, izražena kot celotni ogljik, je $50 \text{ mg}/\text{m}^3$.

Meritve:

Meritve vonja se izvajajo enkrat letno.

8.10 naprave za fizikalno kemično obdelavo odpadkov posebej s postopki destilacije, kalcinacije, sušenja ali izparevanja odpadkov:

8.10.1 naprave za sušenje odpadkov:

Minimalni odmik:

Pri gradnji naprav je treba upoštevati minimalni odmik 300 m do najbližjega obstoječega ali v prostorskem izvedbenem aktu predvidenega stanovanjskega območja.

Gradbene in operativne zahteve:

Uporabiti je treba naslednje konstrukcijske in organizacijske ukrepe:

- za razkladalna mesta, dovozne ali sprejemne zalogovnike ter druge priprave za dovoz, transport in skladiščenje surovin je treba predvideti zaprte prostore z zapornicami, v katerih je treba z odsesavanjem v območju zapornic ali v območju za nakladanje in razkladanje ter skladiščenje vzdrževati zračni tlak, ki je nižji od atmosferskega. Odpadni plin je treba odvajati v napravo za čiščenje odpadnih plinov,
- odpadne pline je treba zajeti na izvoru, npr. neposredno v sušilniku ali iz nape, in jih odvajati v napravo za čiščenje odpadnih plinov,

- odpadne pline iz naprav za sušenje odpadkov je treba skozi odvodnike odvajati tako, da se z naravnim vlekem zagotovi zadostno redčenje in nemoten odvod. Ta zahteva je praviloma izpolnjena, če se višina odvodnika določi z upoštevanjem priloge 3 te uredbe,
- uporabiti je treba najboljše razpoložljive tehnike za dodatno zmanjšanje emisij organskih snovi npr. z zmanjšanjem volumskega pretoka odpadnega plina in njegovo večkratno uporabo (po znižanju vsebnosti vlage) kot procesnega zraka v postopku sušenja ali z drugimi ukrepi, skladnimi z aktualnim stanjem tehnike.

Celotni prah:

Mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih je 10 mg/m^3 .

Amoniak:

Mejni masni pretok amoniaka je $0,1 \text{ kg/h}$ in mejna koncentracija 20 mg/m^3 .

Plinaste anorganske klorove spojine:

Mejni masni pretok anorganskih spojin klora iz III. nevarnostne skupine plinastih anorganskih snovi, izraženih kot HCl, je $0,10 \text{ kg/h}$ in mejna koncentracija 20 mg/m^3 .

Organske snovi:

Za emisijo organskih snovi v odpadnih plinih stopnja zmanjšanja emisije ne sme biti manjša od 90 %, izraženo s celotnim ogljikom, pri čemer je mejna koncentracija 20 mg/m^3 izražena kot celotni ogljik.

Mejne vrednosti se za snovi iz I. in II. nevarnostne skupine organskih snovi ne uporabljajo.

Vonj:

Mejna koncentracija vonja v odpadnem plinu je $500 \text{ ou}_E/\text{m}^3$.

8.10.2 naprave za sušenje blata iz čistilnih naprav:

Gradbene in operativne zahteve:

Odpadne pline je treba zajeti na izvoru, npr. neposredno v sušilniku ali pri odvodu iz zaprtega prostora, in jih odvajati v napravo za čiščenje odpadnih plinov.

Celotni prah:

Mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih je 10 mg/m^3 .

Amoniak:

Mejni masni pretok amoniaka je $0,1 \text{ kg/h}$ in mejna koncentracija 20 mg/m^3 .

Plinaste anorganske klorove spojine:

Mejni masni pretok anorganskih spojin klora iz III. nevarnostne skupine plinastih anorganskih snovi, izraženih kot HCl, je $0,10 \text{ kg/h}$ in mejna koncentracija 20 mg/m^3 .

Organske snovi:

Mejna koncentracija organskih snovi, izražena kot celotni ogljik, je 20 mg/m^3 .

Mejne vrednosti se za snovi iz I. in II. nevarnostne skupine organskih snovi ne uporabljajo.

Vonj:

Mejna koncentracija vonja v odpadnem plinu je $500 \text{ ou}_E/\text{m}^3$.

8.11 naprave za druge vrste obdelave odpadkov:

8.11.1 naprave za mehansko obdelavo mešanih komunalnih odpadkov ali odpadkov podobne sestave:

Gradbene in operativne zahteve:

Uporabiti je treba naslednje konstrukcijske in organizacijske ukrepe:

- za nakladalna in razkladalna mesta, dovozne ali sprejemne zalogovnike ter druge priprave za dovoz, transport in skladiščenje odpadkov je treba predvideti zaprte prostore z zapornicami ali funkcionalno enakovredno opremo (na primer zračnimi zavesami ali hitrimi drsnimi vrati), v katerih je treba z odsesavanjem vzdrževati zračni tlak, ki je nižji od atmosferskega. Odpadne pline iz teh prostorov je treba odvajati v napravo za čiščenje odpadnih plinov;
- stroje, naprave ali drugo opremo za obdelavo vhodnih sestavin ali odpadkov (npr. z drobljenjem, klasificiranjem, sortiranjem, mešanjem, homogeniziranjem, odvodnjevanjem, sušenjem, peletiranjem, stiskanjem) je treba namestiti v zaprtih prostorih. Odpadne pline iz teh naprav ali opreme je treba zajeti in odvesti v napravo za čiščenje odpadnih plinov;
- odpadne pline iz naprav za mehansko obdelavo odpadkov je treba skozi odvodnike odvajati tako, da se z naravnim vlekem zagotovi zadostno redčenje in nemoten odvod; ta zahteva je praviloma izpolnjena, če se pri določanju višine odvodnika upoštevajo zahteve iz priloge 3 te uredbe;
- za doseganje čim manjših emisij se uporabljajo postopki in tehnike z nizkimi emisijami, npr. neposrednim zajemom virov emisij, ločeno obdelavo močno onesnaženih odpadnih plinov ali drugimi ukrepi v skladu z razpoložljivo tehniko.

Celotni prah:

Mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih je 10 mg/m^3 .

Plinaste anorganske klorove spojine:

Mejni masni pretok anorganskih spojin klora iz III. nevarnostne skupine plinastih anorganskih snovi, izraženih kot HCl, je $0,10 \text{ kg/h}$ in mejna koncentracija 20 mg/m^3 .

Organske snovi:

Mejna koncentracija organskih snovi, izražena kot celotni ogljik, je 20 mg/m^3 .

Mejne vrednosti se za snovi iz I. in II. nevarnostne skupine organskih snovi ne uporabljajo.

Vonj:

Mejna koncentracija vonja v odpadnem plinu je $500 \text{ ou}_E/\text{m}^3$.

8.11.2 naprave za druge vrste obdelav odpadkov:

Gradbene in operativne zahteve:

Naprave morajo biti konstruirane in obratovati tako, da se med celotnim postopkom obdelave, vključno z dostavo in odvozom, emisije prahu preprečijo v največji možni meri.

Celotni prah:

Mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih je 10 mg/m^3 .

Organske snovi:

Mejna koncentracija organskih snovi, izražena kot celotni ogljik, je 20 mg/m^3 .

Mejne vrednosti se za snovi iz I. in II. nevarnostne skupine organskih snovi ne uporabljajo.

8.11.3 naprave za obdelavo hladilnih aparatov in naprav:

- naprave morajo biti tako konstruirane in morajo obratovati tako, da se emisije halogenirane klorofluorogljikovodike (v nadaljnjem besedilu: CFC) večinoma ali v največji možni meri preprečijo,
- z aparati ali napravami s hladivi, ki vsebujejo CFC ali amoniak, je treba ravnati tako, da se hladiva in olja odstranijo iz hladilnega krogotoka brez izgub in popolnoma odstranijo iz zaprtega sistema ter zberejo,
- CFC je treba popolnoma odstraniti iz olja za hladilne kompresorje, hladiva pa je treba zbrati in odstraniti skladno s predpisi,
- pri obdelavi aparatov in naprav, polnjenih z drugimi hladivi, npr. ogljikovodiki, kakor sta butan, pentan, ali pa izolacijskega materiala, penjenega s tovrstnimi ogljikovodiki, je treba sprejeti primerne ukrepe za zaščito pred požarom, npr. z uporabo inertnega plina v fazi drobljenja,
- pri sproščanju CFC iz izolacijskega materiala je treba emisije CFC v največji možni meri preprečiti tako, da se izpraznjeni aparati ali naprave obdelujejo v zaprti napravi, ki naj bi bila tehnično plinotesna in proti izgubam CFC zavarovana npr. s sistemom zapornic na vhodni in izhodni strani. Prevezna mesta za frakcije izolacijskih materialov, ki vsebujejo CFC, naj bodo tudi plinotesna, odpadni plini s CFC naj se zajemajo na mestu nastanka (npr. pri stiskanju konfekcioniranega izolacijskega materiala) in odvajajo v napravo za čiščenje odpadnih plinov, pri čemer je treba ponovno pridobljene CFC odstraniti,
- na območju naprave za sproščanje CFC iz izolacijskega materiala je treba preprečiti, da bi na iznešenih frakcijah (npr. kovinah, umetnih masah) ostal pritrjen izolacijski material, če je to le tehnično možno, pri čemer pri iznešenih kovinskih frakcijah in frakcijah umetnih mas delež teh pritrjenih ostankov ne sme presegati 0,5 masnih %,
- masni delež CFC v frakcijah izolacijskega materiala za predelavo ne sme presegati 0,2 %. Frakcije izolacijskega materiala z večjo vsebnostjo CFC je treba odvesti v napravo za termično obdelavo odpadkov (sežigalnico odpadkov) ali kako drugo napravo za obdelavo odpadkov z enakovredno učinkovitostjo glede uničevanja CFC,
- emisije klorofluorogljikovodikov v odpadnem plinu iz naprave za ponovno pridobivanje CFC naj ne presegajo 10 g/h masnega pretoka in ne 20 mg/m³ masne koncentracije.

10. Druge naprave:

10.7 naprave za vulkanizacijo naravnega ali sintetičnega kavčuka:

- mejna koncentracija organskih snovi, izražena kot celotni ogljik, je 80 mg/m³;

10.8 naprave za proizvodnjo sredstev za zaščito stavb, čistil ali sredstev za zaščito lesa in naprave za proizvodnjo lepil:

- pri proizvodnji sredstev za zaščito stavb, čistil ali sredstev za zaščito je mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih 5 mg/m³,
- pri proizvodnji lepil je mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih 10 mg/m³;

10.14 naprave za čiščenje orodij, priprav ali drugih kovinskih predmetov s termičnimi postopki:

- računski vsebnost kisika v odpadnih plinih je 11 %, razen za naprave za katalitično naknadno zgorevanje,
- mejni masni pretok organskih snovi, izraženih kot celotni ogljik, je 0,10 kg/h in mejna koncentracija 20 mg/m³,
- mejne vrednosti se za snovi iz I. in II. nevarnostne skupine organskih snovi ne uporabljajo;

10.15 naprave za čiščenje notranjosti železniških vagonov-cistern, tovornjakov-cistern, tankerjev ali zabojnikov-cistern in naprave za samodejno čiščenje sodov v primeru čiščenja posod za organske snovi:

10.15.1 naprave za čiščenje notranjosti železniških vagonov-cistern, tovornjakov-cistern, tankerjev ali zabojnikov-cistern:

- mejni masni pretok organskih snovi, izraženih kot celotni ogljik, je 0,10 kg/h in mejna koncentracija 20 mg/m³,
- mejne vrednosti se za snovi iz I. in II. nevarnostne skupine organskih snovi ne uporabljajo,
- mejni masni pretok organskih snovi iz organskih snovi iz I. nevarnostne skupine rakotvornih snovi in mutagenih snovi je 2,5 g/h in mejna koncentracija 5 mg/m³;

10.15.2 naprave za samodejno čiščenje sodov ali primerljivih posod (npr. paletnih rezervoarjev), vključno s pripadajočimi napravami za obdelavo:

- če so sodi ali posode onesnažene z organskimi snovmi iz I. nevarnostne skupine rakotvornih snovi ali z mutagenimi snovmi, je mejni masni pretok organskih snovi, izraženih kot celotni ogljik, 0,10 kg/h in mejna koncentracija 20 mg/m³,
- če sodi ali posode niso onesnažene z organskimi snovmi iz I. nevarnostne skupine rakotvornih snovi ali z mutagenimi snovmi, je koncentracija organskih snovi, izraženih kot celotni ogljik, 75 mg/m³,
- mejne vrednosti se za snovi iz I. in II. nevarnostne skupine organskih snovi ne uporabljajo;

10.17 naprave za oplemenitenje tekstila:

10.17.1 naprave za oplemenitenje tekstila s termofiksiranjem, termoizoliranjem, premazovanjem, impregniranjem ali apretiranjem, vključno s povezanimi sušilnimi napravami:

- mejni masni pretok organskih snovi v odpadnih plinih, izražen kot celotni ogljik, je 0,80 kg/h in mejna koncentracija 40 mg/m³,
- dopustna je dodatna emisija zaradi prenosov in preostankov pripravkov, izražena kot celotni ogljik, katere mejna koncentracija je 20 mg/m³,
- če se iz procesno-tehničnih razlogov ena ali več faz plemenitenja izvaja v isti obdelovalni napravi, je mejna koncentracija organskih snovi v odpadnih plinih, izražena kot celotni ogljik, 40 mg/m³. Če naprava hkrati izvaja premazovanje in tiskanje, je mejna koncentracija organskih snovi v odpadnem plinu, izražena kot celotni ogljik, 60 mg/m³,
- mejne vrednosti se za snovi iz I. in II. nevarnostne skupine organskih snovi ne uporabljajo;

11.1 Naprave, ki niso zajete v točkah 1 do 10, če njihov največji masni pretok za katero koli snov iz te uredbe presega mejni masni pretok te snovi:

Pri napravah za obdelavo površin materialov, izdelkov in predmetov z uporabo organskih topil, vključno s pripadajočimi sušilniki, ki niso zajete v točkah 1 do 10 priloge 4 te uredbe, katerim posebnih mejnih vrednosti za emisijo organskih spojin ne določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav, ki uporabljajo hlapna organska topila, ali predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav, ki uporabljajo halogenirana hlapna organska topila, se mejne vrednosti za emisijo celotnih organskih snovi, razen organskih delcev, izražen kot celotni ogljik, ne uporabljajo.«

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga

Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg, 84/18 – ZIURKOE in 158/20):

drugi, tretji in šesti odstavek 17. člena:

17. člen
(emisije)

...

(2) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) določi mejne vrednosti emisije, ki pri običajnih pogojih obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti ne smejo biti presežene, stopnje zmanjševanja onesnaževanja okolja in s tem povezane enakovredne parametre ter tehnične ukrepe pa tudi mogoče učinke celotne in skupne obremenitve okolja, zavezance za zagotavljanje izvajanja obratovalnega monitoringa iz 101. člena tega zakona in njegov obseg ter podrobnejšo določitev večje spremembe naprave. Vlada pri določanju mejnih vrednosti emisij za naprave iz 68. člena tega zakona upošteva tudi zaključke o BAT tako, da mejne vrednosti emisij ne presegajo ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami.

(3) Vlada v predpisih iz prejšnjega odstavka določi naprave, katerih upravljavci morajo pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom, podrobnejšo vsebino vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, rok, do katerega mora upravljavec naprave vložiti vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja in pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, ter rok, do katerega mora upravljavec obstoječe naprave njeno obratovanje uskladiti z zahtevami, predpisanimi na podlagi prejšnjega odstavka.

(6) Vlada v predpisih iz drugega odstavka tega člena lahko določi tudi druge naprave, za katere okoljevarstveno dovoljenje ni potrebno, njihova skladnost s predpisi, ki urejajo emisije, pa se ugotavlja na podlagi strokovne ocene, ki jo zagotovi upravljavec naprave.

...

šesti odstavek 20. člena:

20. člen
(ravnanje z odpadki)

...

(6) Vlada pri določanju pravil ravnanja in drugih pogojev za ravnanje z odpadki v predpisih iz prejšnjega odstavka upošteva tudi najboljše razpoložljive tehnike in zaključke o BAT ter določi podrobnejšo vsebino vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz drugega odstavka tega člena in vloge iz četrtega odstavka tega člena.

...

in za izvajanje 24. člena:

24. člen
(degradirano okolje)

(1) Vlada lahko del okolja ali posamezno območje s predpisom določi kot degradirano okolje, če je na podlagi meril iz drugega odstavka prejšnjega člena razvrščeno v razred ali stopnjo največje obremenjenosti ali kadar obstaja tveganje, da bo raven onesnaževal presegla eno ali več alarmnih vrednosti, predpisanih na podlagi prvega odstavka prejšnjega člena, in v sodelovanju z občino, na območju katere je degradirano območje, določi program ukrepov za izboljšanje kakovosti okolja ali njegovih delov na tem območju. V primeru, da degradirano okolje obsega območje več občin, lahko pri določitvi programa sodelujejo tudi njihove zveze ali združenja.

(2) Program ukrepov iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

1. opredelitev območja degradiranega okolja,
2. navedbo delov okolja, ki so čezmerno obremenjeni, in razred ali stopnjo obremenjenosti,
3. predvideno kakovost okolja ali njegovega dela po izvedenih ukrepih,
4. ukrepe za izboljšanje kakovosti degradiranega okolja, ob upoštevanju celotne in skupne obremenitve okolja,
5. naloge države in občine,
6. obveznosti povzročiteljev obremenitve,
7. obveznosti izvajalcev javnih služb varstva okolja ali oseb, ki izvajajo dejavnosti varstva okolja,
8. roke za izvedbo posameznih ukrepov in
9. načrt monitoringa učinkov izvedenih ukrepov.

(3) Sodelovanje občine pri določitvi programa iz prejšnjega odstavka obsega zlasti:

1. izmenjavo podatkov, ki se nanašajo na degradirano območje,
2. dajanje pobud za določitev ustreznih ukrepov in
3. opredelitev nalog občine, vključno z deležem sredstev za njihovo izvedbo.

(4) Za sodelovanje občine je pristojna županja ali župan, ki po predhodni odobritvi občinskega sveta predlaga določitev nalog občine, vključenih v program iz drugega odstavka tega člena.

(5) Vlada pri določitvi predvidene kakovosti okolja ali njegovega dela v programu ukrepov iz drugega odstavka tega člena upošteva tehnično izvedljivost potrebnih ukrepov ob razumno visokih stroških.

(6) Vlada lahko v predpisu iz prvega odstavka tega člena prepove nove posege v okolje, zaradi katerih bi se lahko povečala stopnja obremenjenosti okolja ali delov okolja na območju degradiranega okolja.

(7) Vlada lahko v predpisu iz prvega odstavka tega člena glede na stopnjo degradiranosti okolja in zahtevnost njegovega izboljšanja povzročiteljem obremenitve določi obveznosti, ki so strožje od mejnih vrednosti emisije iz 17. člena tega zakona ali pravil ravnanja iz 19. ali 20. člena tega zakona, če izboljšanja ni mogoče doseči z drugimi ukrepi.

(8) Če ima povzročitelj obremenitve iz prejšnjega odstavka okoljevarstveno dovoljenje, izdano po določbah tega zakona, mu ministrstvo naloži njegove obveznosti iz prejšnjega odstavka in določi rok za njihovo izpolnitev z odločbo, s katero se delno ali v celoti spremeni ali dopolni izdano dovoljenje.

(9) Ministrstvo lahko rok iz prejšnjega odstavka na zahtevo povzročitelja obremenitve za enkrat podaljša, če ta predloži dokazila, da je to potrebno zaradi zahtevnosti tehnoloških rešitev, njegovih slabih poslovnih rezultatov ali dolgotrajnosti postopkov pridobivanja predpisanih soglasij ali dovoljenj iz razlogov, ki niso na strani povzročitelja.

(10) Ko vlada na podlagi monitoringa ugotovi, da del okolja ali območje iz prvega odstavka tega člena ni več degradirano, odloči o prenehanju predpisa iz prvega odstavka tega člena.

2. Rok za izdajo uredbe, določen z zakonom

/

3. Splošna obrazložitev predloga uredbe, če je potrebna

/

4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja

5.

Veljavna Uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08, 61/09 in 50/13; v nadaljnjem besedilu: uredba) določa ukrepe in postopke za preprečevanje ali zmanjševanje onesnaženosti zraka iz naprav, ukrepe v zvezi z varovanjem zdravja ljudi v okolici naprav, ki kot nepremični viri onesnaževanja zaradi svojega obratovanja povzročajo onesnaževanje zunanjega zraka, ter ukrepe v zvezi z zagotavljanjem varstva ljudi in okolja pred škodljivimi učinki onesnaževanja zunanjega zraka zaradi emisije snovi v zrak iz teh naprav.

S spremembo uredbe smo določili ukrepe in postopke za preprečevanje ali zmanjševanje onesnaženosti zraka z vonjem. Za nekatere dejavnosti so predpisane tudi mejne koncentracije vonja, izmerjene z dinamično olfaktometrijo v skladu s standardom SIST EN 13725 ali drugim enakovrednim evropskim ali mednarodno priznanim standardom.

Sprememba in dopolnitev Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ne vpliva na obratovanje obstoječih virov emisij snovi v zrak. Za naprave, za katere se s spremembo in dopolnitvijo uredbe začnejo uporabljati določila glede koncentracije vonja in določila glede kakovosti zunanjega zraka, pa je določen rok prilagoditve naprav, in sicer 24 mesecev, če za prilagoditev naprav določilom te uredbe ni potrebna gradnja po predpisih, ki urejajo graditev, in 36 mesecev, če je za prilagoditev naprav določilom te uredbe potrebna gradnja po predpisih, ki urejajo graditev.

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

V nadaljevanju so po posameznih členih pojasnjene posamezne spremembe in dopolnitve glede na doslej veljavno uredbo, in sicer:

– v 1. členu se črta sklic na Direktivo Sveta 84/360/EGS z dne 28. junija 1984 o boju proti onesnaževanju zraka iz industrijskih obratov, saj je predmetna direktiva razveljavljena 30. 10. 2007; dodan je sklic na Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja (prenovitev)), (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17), zadnjič popravljeno s Popravkom (UL L št. 158 z dne 19. 6. 2012, str. 22).

– v 22. točki 2. člena se izraz vonjave nadomesti z izrazom vonj;

– v 28. točki 2. člena je določen pojem število enot vonja zaradi emisije snovi, ki povzroča vonj;

– v 31. točki 2. člena se izraz mejno število enot vonja nadomesti z mejno koncentracijo vonja;

- v 44. točki 2. člena se določi pojem razpoložljiva tehnika kot tehnika, katere stopnja razvoja ob upoštevanju stroškov in prednosti omogoča njeno uporabo v posamezni industrijski panogi pod ekonomsko in tehnično izvedljivimi pogoji;
- v 2. členu se dodajo točke 47., 48. in 49., v katerih se določijo pojem: kompostiranje, površina, na kateri se dejansko izkoriščajo mineralne surovine, in odpadek.
- v 3. členu se doda nov osmi odstavek, v katerem je določeno, da se ukrepi za preprečevanje emisije snovi v zrak iz 33. člena te uredbe uporabljajo tudi za naprave, določene v prilogi 4 te uredbe, ki ne dosegajo spodnjega praga zmogljivosti iz drugega stolpca priloge 4 uredbe;
- v 1. in 2. točki prvega odstavka 4. člena se zaradi sprememb predpisov na področju malih kurilnih naprav in srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev uskladi njihovo navajanje;
- črta se drugi odstavek 4. člena, saj uredba določa mejne vrednosti vonja, vrednotenje vonja ter s tem povezane ukrepe v zvezi s preprečevanjem ali zmanjševanjem onesnaženosti zraka z vonjem;
- v 5. členu se doda nova 6. točka drugega odstavka, ki med zahteve uredbe doda tesnjenje delov naprave, zajemanje odpadnih plinov na izvoru in odvajanje odpadnih plinov skozi odvodnik;
- v tretji alineji prvega odstavka 6. člena se črta napačno podvajanje vsebin iz predhodnih alinej tega odstavka;
- v drugem odstavku 6. člena so narejene manjše redakcijske spremembe v zvezi z napravami, ki za obratovanje potrebujejo okoljevarstveno dovoljenje;
- v šestem odstavku 6. člena so določeni pogoji, pod katerimi je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje tudi za obstoječo napravo;
- v 13. točki drugega odstavka 7. člena se črta čas veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, saj čas veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja z ZVO-1 ni omejen;
- v 7. členu se doda deseti odstavek, ki omogoča ministrstvu, da v okoljevarstvenem dovoljenju določi tudi strožje mejne vrednosti emisij, če te predlaga upravljavec v programu obratovalnega monitoringa;
- v drugem odstavku 9. člena so opredeljeni pogoji, pod katerimi se zaradi obstoječe in dodatne obremenitve kakovosti zunanjega zraka vloga za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ne zavrne;
- v tretjem odstavku 9. člena se črta besedna zveza »in drugega«;
- v šestem odstavku 9. člena se črta besedna zveza »in drugega«;
- v sedmem odstavku 9. člena je dodano, da se med ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje emisij vključujejo tudi ukrepi za zmanjšanje koncentracije vonja;
- v drugem in tretjem odstavku 10. člena so črtane vsebine, povezane s podaljšanjem okoljevarstvenega dovoljenja, saj podaljšanje veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja z ZVO-1 ni predvideno;

- v 11. členu se črta drugi odstavek, ki se nanaša na podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja. Tretji in četrti odstavek se preštevilčita v drugi in tretji odstavek.;
- v petem odstavku 19. člena se doda nova 11. točka, s katero se v vsebino programa obratovalnega monitoringa doda obveznost podaje predloga mejnih vrednosti emisije snovi na posameznih izpustih naprave;
- v drugem odstavku 20. člena se doda nova 3. točka, s katero je določen pogoj, kdaj se šteje, da obratovanje naprave čezmerno obremenjuje okolje s koncentracijo vonja;
- šesti odstavek 22. člena se spremeni tako, da se uporablja za anorganske delce, ki niso delci iz I., II. ali III. nevarnostne skupine anorganskih delcev in se v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, uvrščajo med snovi s stavki o nevarnosti: H351, H361f, H361d ali H341;
- peti odstavek 24. člena se spremeni tako, da se uporablja za organske spojine, ki niso snovi iz I. ali II. nevarnostne skupine organskih snov in se v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, uvrščajo med snovi s stavki o nevarnosti: H351, H361f, H361d, H341, H331, H330, H311, H301, H310, H300 ali snovi močnega vonja ali počasi razgradljive snovi in snovi, ki se kopičijo;
- šesti odstavek 25. člena se spremeni tako, da se uporablja za spojine, ki niso snovi iz I., II. ali III. nevarnostne skupine rakotvornih snovi, ki se v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, uvrščajo med snovi s stavki o nevarnosti: H350, H350i, H360F, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df ali H340;
- peti in šesti odstavek 31. člena se spremenita tako, da vključujeta obveznost ocenjevanja razpršenih emisij iz naprave ali območij pridobivanja mineralnih surovin z uporabo mednarodno priznanih metodologij, ki temeljijo na izračunih ali ocenah z uporabo emisijskih faktorjev ali masnih bilanc. Take metode je razvila in objavila Evropska agencija za okolje v Tehničnih navodilih EMEP/EEA za pripravo evidenc nacionalnih emisij ter Agencija za okolje Združenih držav v zbirki emisijskih faktorjev/AP-42;
- v prvem odstavku 32. člena se v 1. točki besedilo »števila enot« nadomesti z besedo »koncentracije«;
- drugi odstavek 33. člena se spremeni tako, da se pri načrtovanju naprave ali njene večje spremembe mora izbrati razpoložljiva tehnika za preprečevanje in zmanjševanje emisije snovi, ki zagotavlja, da predpisane mejne vrednosti emisije snovi niso presežene;
- prvi in drugi odstavek 34. člena se spremenita tako, da se pri načrtovanju in gradnji ter obratovanju naprave, kjer se trdne snovi pretovarjajo, prekladajo ali prevažajo, uporabljajo, predelujejo, obdelujejo ali skladiščijo mora vedno izdelati program ukrepov preprečevanja in zmanjševanja razpršene emisije snovi iz naprave;
- v šestem odstavku 34. člena se v prvi alineji beseda »bunkerjih« nadomesti z besedo »zalogovnikih«;
- v 35. členu je redakcijski popravek v zvezi z upoštevanjem in uporabo razpoložljivih tehnik ter zagotavljanjem čim manjših emisij snovi oziroma spojin;
- v 36. členu so narejene manjše redakcijske spremembe v zvezi z uporabo razpoložljivih tehnik s katerimi se zagotovi čim manjše emisije obstojnih snovi ali njihovo nadomestitev v surovinah in izdelkih z manj škodljivimi;

- v zvezi s preprečevanjem in zmanjševanjem koncentracije vonja je v uredbo dodan nov 36.a člen, ki za naprave, ki pri običajnih pogojih obratovanja, okvarah ali drugih prekinitvah v obratovanju naprav emitirajo koncentracije vonja, določi izvajanje ukrepov za zmanjšanje emisije iz priloge 10;
- prvi odstavek 40. člena se spremeni tako, da morajo biti, kadar je največji masni pretok celotnega prahu iz naprave večji od 1.000 g/h in manjši 3.000 g/h, pomembni izpusti naprave opremljeni s kvalitativnimi merilniki za spremljanje emisije celotnega prahu in nadzor nad prepustnostjo vrečastega filtra v skladu s standardom SIST EN 15859 ali drugim enakovrednim evropskim ali mednarodno priznanim standardom;
- v četrtem odstavku 40. člena so v tretji alineji narejene manjše redakcijske spremembe v zvezi s trajnim merjenjem ogljikovega monoksida;
- sedmi odstavek 40. člena se spremeni tako, da je treba pod pogoji iz tega odstavka izvajati trajno merjenje in prikazovanje koncentracije celotnega organskega ogljika za vse snovi iz 24. člena uredbe;
- deseti odstavek 40. člena se spremeni tako, da se med pomembne izpuste iz naprave štejejo vsi izpusti naprave, katerih največji masni pretok je večji od 20 % največjega masnega pretoka naprave;
- v četrtem odstavku 41. člena so manjši redakcijski popravki v zvezi meritvami koncentracij organskih snovi;
- v četrtem odstavku 45. člena se dopolni vsebina strokovne ocene vplivov emisije snovi v zrak iz naprave s programom ukrepov preprečevanja in zmanjševanja razpršene emisije snovi iz naprave, če se v napravi trdne snovi pretovarjajo, prekladajo, prevažajo, uporabljajo, predelujejo, obdelujejo ali skladiščijo;
- v petem odstavku 45. člena se črta določba, da lahko strokovno oceno vplivov emisije snovi v zrak iz naprave izdela tudi oseba, ki je v skladu z zakonom imenovana za izvedenca za okolje za vplive na okolje zaradi emisije snovi v zrak;
- ;
- v prilogi 2 se med pomembne snovi, ki onesnažujejo zunanji zrak, doda vonj;
- v prilogi 3 se slika 1 nadomesti s sliko boljše kakovosti. Nomogram za izračun višine odvodnika ostane enak;
- v prilogi 4 je več manjših redakcijskih popravkov, ki izboljšajo natančnost besedila. Doda se nova dejavnost 6.4: »naprave za proizvodnjo lesnih stiskancev (npr. lesnih peletov, lesnih briketov) s proizvodno zmogljivostjo 10.000 t ali več na leto«. Zaradi večjega števila manjših popravkov je spremenjena celotna priloga;
- v prilogi 6 je več popravkov, ki izboljšajo kakovost meteoroloških podatkov ter ustreznost uporabe matematičnega modela za izvajanje izračunov disperzije snovi in celotnega prahu;
- v prilogi 9 se 2. točka nadomesti s prostorskimi podatki naprave, ki so nov poseg v okolje ali pomenijo večjo spremembo v obratovanju naprave;
- v prilogi 10 je več manjših redakcijskih popravkov, ki izboljšajo natančnost besedila. Spremenjeno je tudi navajanje nekaterih uredb. Za preprečevanje ali zmanjševanje

onesnaženosti zraka z vonjem so z ustreznimi ukrepi ter v nekaterih primerih tudi mejnimi vrednostmi vonja in pogostostjo izvajanja obratovalnega monitoringa spremenjeni pogoji načrtovanja in obratovanja naprav z zaporedno številko dejavnosti 7 in 8. Zaradi večjega števila popravkov je spremenjena celotna priloga;

– dodajo se prehodne in končna določba v zvezi z uporabo določb uredbe za posamezne vrste naprav iz priloge 4, in sicer: 2.1 in 2.2, od 7.1 do 7.29, od 8.5 do 8.7 in 8.13.